

OOS.6220.3.2019.BH

DECYZJA

o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia

Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) oraz art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 1, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) oraz § 2 ust. 1 pkt 51 oraz § 3 ust. 1 pkt 37 i 70 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), po rozpatrzeniu wniosku Pana Janusza Hodunia zam. Bukowice-Kolonia 7, 21-542 Leśna Podlaska o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „**budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid. gr. 258, obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie**, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie i Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie oraz po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białej Podlaskiej i Marszałka Województwa Lubelskiego w Lublinie

orzekam:

o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid. gr. 258, obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie.

Uzasadnienie

Powyższe rozstrzygnięcie wydano w oparciu o następujący stan faktyczny i prawny.

W dniu 18 kwietnia 2019 r. do Wójta Gminy Leśna Podlaska (dalej również jako: Organ) wpłynął wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid. gr. 258, obręb Bukowice, gm. Leśna Podlaska powiat bialski, województwo lubelskie. Do wniosku załączony został *Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: Budowa fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. gr. 258 obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, województwo lubelskie*, zwany dalej Raportem.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 oraz § 3 ust. 1 pkt 37 i 70 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) przedmiotową inwestycję kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane. Przepisy tego rozporządzenia stosuje się w toku niniejszego postępowania w związku treścią § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), zgodnie z którym: do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1–1b ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko weszło w życie z dniem 11 października 2019 r., a zatem po wszczęciu przedmiotowego postępowania.

Organ zawiadomił o wszczęciu postępowania wszystkie strony postępowania. Stosowne obwieszczenie zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Leśna Podlaska oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Gminy Leśna Podlaska. W toku prowadzonego postępowania stronom zapewniono możliwość czynnego w nim udziału, w tym zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, stosownie do przepisu art. 10 K.p.a. Ponadto, zgodnie z art. 77 ust 1- 4 i art. 78 ust. 1 pkt 2

ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) - dalej także jako „u.u.i.ś”, Organ wystąpił pismem znak OOS.6220.3.2019.BH z dnia 6 maja 2019 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie (dalej jako RDOŚ w Lublinie), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białej Podlaskiej (dalej jako PPIS w Białej Podlaskiej) i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie (dalej PGW Wody Polskie ZGW w Lublinie) oraz pismem znak OOS.6220.3.2019.BH z dnia 16 maja 2019 r. do Marszałka Województwa Lubelskiego o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W toku postępowania do Organu wpłynęły liczne protesty stron, mieszkańców i sympatyków Gminy Leśna Podlaska, poparte ich podpisami. W sprzeciwach dotyczących planowanego przedsięwzięcia zostały wskazane w szczególności takie okoliczności jak: zagrożenie alergiczne mogące powodować pogorszenie stanu zdrowia mieszkańców, pogorszenie jakości życia, zanieczyszczenie środowiska, powietrza, gleby i wody. Mieszkańcy zgłaszali również obawy związane z emisją odoru z planowanej inwestycji oraz hałasu wywołanego pracą wentylatorów i wzmożonego ruchu pojazdów.

W dniu 23 maja 2019 r. (data nadania 20 maja 2019 r.) do Organu wpłynęły dwa wnioski żądania o uznanie za stronę postępowania i dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu, jak i zapewnienie czynnego udziału w sprawie oraz umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z dnia 24 maja 2019 r. (data wpływu 27 maja 2019 r.) RDOŚ w Lublinie wezwała do uzupełnienia braków formalnych we wniosku o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. W związku z tym wezwaniem, w dniu 27 maja 2019 r. (data odbioru 28.05.2019 r.) Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia braków formalnych. 31 maja 2019 r. Inwestor złożył stosowne wyjaśnienia, a następnie Organ przekazał je do RDOŚ w Lublinie.

W dniu 13 czerwca 2019 r. Organ przekazał do RDOŚ w Lublinie, PPIS w Białej Podlaskiej, PGW Wody Polskie RZG w Lublinie oraz do Marszałka Województwa Lubelskiego informację o wpływających protestach mieszkańców, oświadczenie autora Raportu oraz aktualną listę ustalonych przez Organ stron postępowania.

Następnie do organu wpłynęły kolejno pisma:

- w dniu 13 czerwca 2019 r. (data nadania 10 czerwca 2019 r.) pismo PGW Wody Polskie RZG w Lublinie zawiadamiające o wydłużeniu wydania uzgodnienia do 19 lipca 2019 r.;
- w dniu 17 czerwca 2019 r. (data nadania 11 czerwca 2019 r.) pismo Marszałka Województwa Lubelskiego w sprawie uzupełnienia Raportu;
- w dniu 21 czerwca 2019 r. (data nadania 17 czerwca 2019 r.) pismo PPIS w Białej Podlaskiej zawiadamiające o wydłużeniu wydania opinii do 17 lipca 2019 r.;
- w dniu 2 lipca 2019 r. (data nadania 1 lipca 2019 r.) pismo RDOŚ w Lublinie w sprawie uzupełnienia Raportu;
- w dniu 2 lipca 2019 r. (data nadania 27 czerwca 2019 r.) pismo Marszałka Województwa Lubelskiego w sprawie przekazanych sprzeciwów mieszkańców, w którym wskazano, że organem rozpatrującym w/w sprzeciwu jest Wójt - Organ wydający decyzję.

Pismem z dnia 28 czerwca 2019 r. (data odbioru 2 lipca 2019 r.) Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu w związku z pismem Marszałka Województwa Lubelskiego a następnie w dniu 3 lipca 2019 r. wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie, jednocześnie przesyłając pismo RDOŚ do pozostałych Organów opiniujących.

W dniu 18 lipca 2019 r. (data nadania 16 lipca 2019 r.) Inwestor w związku z pismem Marszałka Województwa Lubelskiego złożył stosowne wyjaśnienia, następnie tego samego dnia Organ przekazał w/w wyjaśnienia Organom opiniującym tj.: RDOŚ w Lublinie, PPIS w Białej Podlaskiej, PGW Wody Polskie RZG w Lublinie oraz Marszałkowi Województwa Lubelskiego.

Dnia 22 lipca 2019 r. (data nadania 17 lipca 2019 r.) do Organu wpłynęło pismo PGW Wody Polskie RZG w Lublinie w sprawie uzupełnienia Raportu, a następnie tego samego dnia Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu, jednocześnie informując Organy opiniujące.

W dniu 1 sierpnia 2019 r. (data nadania 29 lipca 2019 r.) Marszałek Województwa Lubelskiego wydał negatywną opinię dla przedsięwzięcia pod nazwą budowa fermi drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid.gr. 258, obręb Bukowice, gm. Leśna Podlaska.

Mając na względzie opinię wydaną przez Marszałka Województwa Lubelskiego, Inwestor w dniu 14 sierpnia 2019 r. złożył uzupełnienie Raportu, które następnie zostało przekazane Marszałkowi oraz pozostałym organom opiniującym. Marszałek pismem z dnia 26 sierpnia 2019 r. (data nadania 21 sierpnia 2019 r.) poinformował, iż ma obowiązek i kompetencje do wydania opinii jedynie raz w toku postępowania, tym samym nie uwzględnił kolejnych uzupełnień.

W związku z wezwaniem do uzupełnienia Raportu przez PGW Wody Polskie RZG w Lublinie - w dniu 14 sierpnia 2019 r. Inwestor złożył wniosek do Organu o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 31 sierpnia 2019 r.

W dniu 20 sierpnia 2019 r. (data nadania 19 sierpnia 2019 r.) adwokat Cezary Przasnek złożył do tut. Organu pełnomocnictwo do reprezentowania Inwestora - Janusza Hodunia przed Wójtem Gminy Leśna Podlaska w przedmiotowym postępowaniu.

Dnia 27 sierpnia 2019 r. (data nadania 26 sierpnia 2019 r.) Inwestor złożył uzupełnienia do Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 3 lipca 2019 r., które dnia 28 sierpnia 2019 r. zostało przekazane do RDOŚ w Lublinie, PPIS w Białej Podlaskiej, PGW Wody Polskie RZG w Lublinie.

Dnia 30 sierpnia 2019 r. Inwestor złożył uzupełnienia do Raportu w związku z pismem PGW Wody Polskie RZG w Lublinie z dnia 17 lipca 2019 r., dokumenty dnia 2 września 2019 r. zostały przekazane do PGW Wody Polskie RZG w Lublinie, PPIS w Białej Podlaskiej, RDOŚ w Lublinie.

W dniu 2 października 2019 r. (data nadania 30 września 2019 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie w sprawie ponownego uzupełnienia Raportu. W dniu 2 października 2019 r. Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie, jednocześnie przesyłając pismo RDOŚ do wiadomości pozostałych Organów opiniujących.

Jednocześnie w dniu 2 października 2019 r. Organ przekazał do organów opiniujących kopię pełnomocnictwa do reprezentowania Janusza Hodunia.

W dniu 3 października 2019 r. do Organu wpłynęło pismo Radnego Gminy Leśna Podlaska Krzysztofa Wiącka w związku ze sprzeciwem mieszkańców Gminy Leśna

Podlaska wraz z protokołem ze spotkania. W/w wskazane pismo zostało przekazane do organów opiniujących.

Dnia 10 października 2019 r. (data nadania 4 października 2019 r.) do Organu wpłynęło postanowienie PGW Wody Polskie RZG w Lublinie, w którym zostały uzgodnione i określone warunki realizacji przedsięwzięcia.

W dniu 10 października 2019 r. (data nadania 9 października 2019 r.) do Organu wpłynęły dwa wnioski żądania o uznanie za stronę i dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu, jak i zapewnienie czynnego udziału w sprawie oraz umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 25 października 2019 r. (data nadania 21 października 2021 r.) do Organu wpłynęło pismo Podlaskiego Proekologicznego Koła Pszczelarzy w Białej Podlaskiej wskazujące na negatywny wpływ planowanej inwestycji na prowadzone gospodarstwa pasieczne w gminie.

W dniu 28 października 2019 r. Inwestor złożył do Organu uzupełnienia do Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 30 września 2019 r., następnie 29 października 2019 r. w/w uzupełnienie zostało przekazane do organów opiniujących.

W toku postępowania do Organu wpływały kolejne protesty mieszkańców. W dniu 22 listopada 2019 r. (data nadania 14 listopada 2019 r.) do Organu wpłynęło pismo Strony postępowania z uwagami do Raportu, które Organ przekazał Inwestorowi w dniu 09 grudnia 2019 r.

W dniu 28 listopada 2019 r. (data nadania 25 listopada 2019 r.) do Organu wpłynęło pismo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przekazujące według właściwości wnioszek Pani Małgorzaty Wiącek o wykluczenie Gminy Leśna Podlaska z inwestycji wielkoprzemysłowych w związku z planowaną inwestycją.

W dniu 4 grudnia 2019 r. (data nadania 2 grudnia 2019 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie zawiadamiające o wyznaczeniu nowego terminu wydania uzgodnienia tj.: do 3 stycznia 2020 r.

W dniu 27 grudnia 2019 r. do Organu wpłynął wniosek stron postępowania i mieszkańców Gminy o zlecenie przeprowadzenia niezależnej ekspertyzy planowanego przedsięwzięcia.

W dniu 7 stycznia 2020 r. (data nadania 3 stycznia 2020 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie w sprawie ponownego uzupełnienia Raportu. W dniu 9 stycznia 2020 r. Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie, jednocześnie przesyłając pismo RDOŚ do wiadomości pozostałych Organów opiniujących.

W dniu 27 stycznia 2020 r. (data nadania 22 stycznia 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora przedłożył Organowi wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 28 lutego 2020 r. w związku z pismem z dnia 9 grudnia 2019 r. dotyczącym uwag Strony postępowania.

W dniu 31 stycznia 2020 r. (data nadania 29 stycznia 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora przedłożył Organowi wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 28.02.2020 r. w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 30 września 2019 r. i 3 stycznia 2020 r. Organ dnia 31 stycznia 2020 r. poinformował RDOŚ w Lublinie o wniosku Pełnomocnika Inwestora o wydłużeniu terminu złożenia wyjaśnień.

W dniu 14 lutego 2020 r. (data nadania 12 lutego 2020 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie w sprawie uzupełnienia Raportu w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej. W dniu 19 lutego 2020 r. Organ wezwał Inwestora do uzupełnienia Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie, jednocześnie przesyłając pismo RDOŚ do wiadomości pozostałych Organów opiniujących.

W związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 3 stycznia 2020 r. - w dniu 17 lutego 2020 r. (data nadania 13 lutego 2020 r.) Inwestor złożył do Organu uzupełnienia do Raportu. Powyższe uzupełnienie zostało przekazane do organów opiniujących pismem z dnia 19 lutego 2020 r. Następnie dnia 27 lutego 2020 r. (data nadania 26 lutego 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu pisma takiej samej treści.

Dnia 3 marca 2020 r. Inwestor zwrócił się do Organu z prośbą o udostępnienie dokumentacji dotyczącej prowadzonego postępowania. Następnego dnia 4 marca 2020 r. Organ udzielił odpowiedzi Inwestorowi, jednocześnie informując go o kwestiach związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

W dniu 3 marca 2020 r. (data nadania 28 lutego 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu uzupełnienia do Raportu w związku z pismem strony postępowania z uwagami do Raportu, które to uwagi Organ przekazał do strony jak i do organów opiniujących dnia 17 marca 2020 r.

W związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 12 lutego 2020 r. dotyczącym uzupełnienia Raportu w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu kolejno wnioski o wydłużenie terminu złożenia wyjaśnień:

- w dniu 16 marca 2020 r. (data nadania 11 marca 2020 r.) wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 17 kwietnia 2020 r. - tego samego dnia Organ przychylił się do powyższego wniosku Pełnomocnika Inwestora;
- w dniu 3 kwietnia 2020 r. (data nadania 1 kwietnia 2020 r.) wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 8 maja 2020 r. - dnia 6 kwietnia 2020 r. Organ przychylił się do wniosku Pełnomocnika Inwestora, informując jednocześnie organy opiniujące;
- w dniu 11 maja 2020 r. (data nadania 8 maja 2020 r.) wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 5 czerwca 2020 r. - dnia 20 maja 2020 r. Organ przychylił się do wniosku Pełnomocnika Inwestora, informując jednocześnie organy opiniujące.

Dnia 1 czerwca 2020 r. (data nadania 28 maja 2020 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie w sprawie wyjaśnień dotyczących inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej przez BBCONSULTING Bartłomiej Bujnik dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid. gr. 258, obręb Bukowice.

W dniu 9 czerwca 2020 r. (data nadania 3 czerwca 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu kolejny wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 10 lipca 2020 r. w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 12 lutego 2020 r. dotyczącym uzupełnienia Raportu w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej, jednocześnie Pełnomocnik odniósł się do pisma złożonego przez BBCONSULTING Bartłomiej Bujnik informując, że treść złożonych wyjaśnień sporządzona została bez wiedzy wnioskodawcy i autora Raportu.

W dniu 15 lipca 2020 r. (data nadania 9 lipca 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora ponownie złożył do Organu wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 7 sierpnia 2020 r. w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 12 lutego 2020 r. dotyczącym uzupełnienia Raportu w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej. Dnia 30 lipca 2020 r. Organ przychylił się do wniosku Pełnomocnika Inwestora o wydłużenie terminu złożenia wyjaśnień, informując jednocześnie organy opiniujące.

W dniu 11 sierpnia 2020 r. (data nadania 7 sierpnia 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu uzupełnienia do Raportu w związku z pismem RDOŚ w Lublinie z dnia 12

lutego 2020 r. dot. uzupełnienia Raportu w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej, tego samego dnia Organ przekazał w/w uzupełnienie do organów opiniujących. W dniu 17 sierpnia 2020 r. (data nadania 12 sierpnia 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora przesłał ponownie do Organu uzupełnienie, ponieważ zawierało błąd formalny – brak podpisu. Organ przekazał uzupełniony dokument do organów opiniujących dnia 21 września 2020 r.

Dnia 8 września 2020 r. Organ przekazał do RDOŚ w Lublinie i PPIS w Białej Podlaskiej wykonaną na zlecenie Organu przez Pana Jerzego Mirosława Kupca „*Ekspertyzę dotyczącą potencjalnego oddziaływania na środowisko oraz uciążliwości dla otoczenia planowanej fermy drobiu na działce o nr ewid. gr. 258 obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie*” (dalej Ekspertyza).

W dniu 11 września 2020 r. (data nadania 10 września 2020 r.) do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie zawiadamiające o wyznaczeniu nowego terminu załatwienia sprawy i wydania uzgodnienia do 12 października 2020 r. Następnie, w dniu 22 września 2020 r. do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie dotyczące kwestii: czy Inwestor został wezwany do uzupełnienia Raportu w zakresie wniosków wskazanych w Ekspertyzie.

W związku z powyższym – pismem z dnia 22 września 2020 r. Organ przesłał do Pełnomocnika Inwestora treść Ekspertyzy w celu zapoznania się i odniesienia do kwestii w niej poruszanych, jednocześnie przesyłając pismo do wiadomości pozostałych Organów opiniujących.

W dniu 2 listopada 2020 r. (data nadania 28 października 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 20 listopada 2020 r. w związku z pismem z dnia 22 września 2020 r. dotyczącym uwag do Ekspertyzy. W dniu 22 grudnia 2020 r. (data nadania 18 grudnia 2020 r.) Pełnomocnik Inwestora złożył do Organu kolejny wniosek o przedłużenie terminu złożenia wyjaśnień do 22 stycznia 2021 r. dotyczących uwag do Ekspertyzy. Organ dnia 28 grudnia 2020 r. przychylił się do wniosku, wyznaczył jednak ten termin jako ostateczny.

W dniu 26 stycznia 2021 r. (data nadania 22 stycznia 2021 r.) Pełnomocnik Inwestora przedłożył uwagi i zastrzeżenia do Ekspertyzy, wnioskując jednocześnie o przeprowadzenie rozprawy zgodnie z art. 89 § 1 KPA. Organ przekazał wyjaśnienia do organów opiniujących dnia 27 stycznia 2021 r.

Dnia 4 marca 2021 r. (data nadania 3 marca 2021 r.) do Organu wpłynęło postanowienie znak WOOS.4221.21.2019.RDW.20 wydane przez RDOŚ w Lublinie uzgadniające realizację przedsięwzięcia.

W dniu 23 marca 2021 r. Inwestor zwrócił się do PPIS w Białej Podlaskiej za pośrednictwem Organu o możliwie najszybsze zajęcie stanowiska w procedowanej sprawie. Organ przekazał wymieniony wniosek do PPIS w Białej Podlaskiej dnia 30 marca 2021 r. Dnia 9 kwietnia 2021 r. (data nadania 14 kwietnia 2021 r.) do Organu wpłynęła opinia sanitarna znak ONS-NZ.700/55/19 PPIS w Białej Podlaskiej opiniująca pozytywnie planowane przedsięwzięcie.

W dniu 5 maja 2021 r. Organ poprzez zawiadomienie o postępowaniu administracyjnym prowadzonym z udziałem społeczeństwa podał do publicznej wiadomości informację o możliwości składania uwag i wniosków w toczącym się postępowaniu do dnia 4 czerwca 2021 r.

Dnia 21 maja 2021 r. w siedzibie Organu odbyło się spotkanie Wójta z mieszkańcami protestującymi przeciwko planowanej realizacji przedsięwzięcia. Mieszkańcy przedstawili ponownie swoje uwagi, zawnieśli o przedłużeniu konsultacji społecznych.

Dnia 28 maja 2021 r. Organ przedłużył na wniosek mieszkańców możliwość składania uwag i wniosków w toczącym się postępowaniu do dnia 5 lipca 2021 r.

W dniu 25 czerwca 2021 r. wpłynęły do wiadomości Organu pisma skierowane do Radnych Gminy Leśna Podlaska, w których jedna ze Stron postępowania żądała odpowiedzi na wyszczególnione pytania dotyczące przedmiotowej sprawy a w szczególności podjętej przez Radę Gminy Leśna Podlaska uchwały nr X/78/2019 z dnia 28 października 2019 r. w sprawie wyrażenia stanowiska dotyczącego budowy na terenie Gminy Leśna Podlaska wielkopowierzchniowych obiektów inwentarskich przeznaczonych do chowu i hodowli zwierząt. Większość Radnych Gminy Leśna Podlaska odpowiedziała wspólnym pismem na wymienione pytania dnia 5 lipca 2021 r. Radny Gminy Krzysztof Wiącek odpowiedział indywidualnie, kierując pismo do wiadomości do Wójta Gminy Leśna Podlaska - data wpływu: 5 lipca 2021 r.

W dniu 5 lipca 2021 r. do wiadomości Organu wpłynęło pismo Strony skierowane do Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków Delegatura w Białej Podlaskiej o zajęcie stanowiska i wyrażenie swojej opinii na temat wpływu planowanej inwestycji na okoliczne

zabytki i przyrodę. Na skutek powyższego, w dniu 9 lipca 2021 r. do Organu wpłynęło pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Białej Podlaskiej wskazujące, iż w celu ochrony zabytków i prospołecznych wartości budowa ferm przemysłowych nie znajduje uzasadnienia i stanowi zagrożenie spełnienia wymienionego celu.

Dnia 6 lipca 2021 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej za pośrednictwem Organu wpłynęło ponaglenie Inwestora do wydania decyzji administracyjnej.

Dnia 13 lipca 2021 r. Organ przekazał ponaglenie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej.

Dnia 16 lipca 2021 r. do Organu wpłynęło pismo Rzecznika Praw Obywatelskich w związku z pismami mieszkańców Gminy Leśna Podlaska dotyczącymi planowanej budowy fermy drobiu w Bukowicach z prośbą o przekazanie stanowiska Organu oraz zebranych informacji w tej sprawie. Organ udzielił odpowiedzi na powyższe pismo w dniu 9 sierpnia 2021 r.

W dniu 23 lipca 2021 r. (data nadania 20 lipca 2021 r.) wpłynęło do Organu postanowienie znak SKO.4020.OC/652/21 Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej, w którym SKO uznało ponaglenie Inwestora za uzasadnione. Ponadto został wyznaczony Wójtowi Gminy Leśna Podlaska termin załatwienia sprawy do dnia 15 września 2021 r.

W dniu 26 lipca 2021 r. do Organu wpłynął wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony Stowarzyszenia Federacja Zielonych GAJA z siedzibą w Szczecinie. Organ nie widząc podstaw do odmowy, dopuścił Stowarzyszenie do udziału na prawach strony.

Dnia 26 lipca 2021 r. Organ zawiadomił Strony o wyznaczeniu Wójtowi Gminy Leśna Podlaska terminu załatwienia sprawy do dnia 15 września 2021 r.

W dniu 29 lipca 2021 r. Organ poprzez zawiadomienie o postępowaniu administracyjnym prowadzonym z udziałem społeczeństwa podał do publicznej wiadomości informację o skróceniu możliwości składania uwag i wniosków w toczącym się postępowaniu do dnia 10 sierpnia 2021 r.

Dnia 30 lipca 2021 r. Organ przekazał do organów opiniujących oraz do stron postępowania wymienione wyżej pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Białej Podlaskiej w celu zapoznania się oraz ewentualnego wypowiedzenia się co do treści pisma oraz wniosków w nim zawartych.

W dniu 2 sierpnia 2021 r. do Organu wpłynęło pismo RDOŚ w Lublinie znak WOOS.4221.21.2019.RWD.22 w związku z pismem WUOZ w Lublinie Delegatura w Białej Podlaskiej stwierdzające, iż informacje zawarte w tym piśmie nie wpłyną na zmianę stanowiska RDOŚ.

Dnia 8 sierpnia 2021 r. Organ udzielił odpowiedzi na pismo posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Riad Haidar z dnia 22 czerwca 2021 r. w sprawie interwencji poselskiej prowadzonej na prośbę mieszkańców Gminy.

W dniu 11.08.2021 r. do Organu wpłynął wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony Stowarzyszenia Zielone Mazowsze z siedzibą w Warszawie. Organ nie widząc podstaw do odmowy, dopuścił Stowarzyszenie do udziału na prawach strony.

Ostatecznie w toku postępowania do Organu wpłynęło 241 protestów popartych ilością około 1000 podpisów oraz 16 wniosków o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej. Ponadto wpłynęło 47 wniosków o udostępnienie informacji publicznej oraz informacji o środowisku, na które Organ udzielił odpowiedzi w przepisany terminie.

Dnia 19 sierpnia 2021 r. Organ zawiadomił strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzeniu się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

W dniu 27 sierpnia 2021 r. do Organu wpłynął wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony Stowarzyszenia Ekologicznego EKO-UNIA z siedzibą we Wrocławiu. Organ nie widząc podstaw do odmowy, dopuścił Stowarzyszenie do udziału na prawach strony. Organ zawiadomił wskazaną stronę postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzeniu się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

Z uwagi na konieczność powtórnego awizowania przez operatora pocztowego części doręczeń zawiadomień przed wydaniem decyzji kończącej, wymieniony termin do

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji dla ostatniej ze Stron upływał z dniem 20 września 2021 r. Z tych też powodów Organ, mając na względzie obowiązek zapewnienia czynnego udziału każdej ze Stron postępowania, mógł wydać przedmiotową decyzję pod dniu 20 września 2021 r., o czym powiadomił Strony zamieszczając stosowną informację na stronie BIP Gminy Leśna Podlaska. Od dnia wystosowania zawiadomienia, o jakim mowa w przepisie art. 10 K.p.a. do dnia upływu wskazanego w tym zawiadomieniu terminu na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji upłynął okres jednego miesiąca. Należy zatem uznać, iż Organ zakończył postępowanie w terminie wskazanym w wyżej wymienionym postanowieniu Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej.

W dniach 13 września 2021 r. – 20 września 2021 r. do Organu wpłynęły uwagi stron postępowania przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia na podstawie załączonego do wniosku Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: Budowa fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzysząca na działce o nr ewid. gr. 258 obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, województwo lubelskie oraz uzupełnień do niego.

Planowana inwestycja polegać będzie na budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na niezabudowanej działce o nr ewid. gr. 258 obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie. Teren inwestycji stanowią grunty rolne IVb klasy bonitacyjnej. Na działce nie znajdują się elementy zieleni wysokiej i średniej wymagające usunięcia w związku z przeprowadzeniem inwestycji.

Zakres i opis przedsięwzięcia:

Przedsięwzięcie polega na budowie czterech obiektów inwentarskich do tuczu brojlera kurzego o wymiarach wewnętrznych: długość do 144 m, szerokość do 21 m i wysokości ok 6,85 m. Budynek będą budynkami o konstrukcji nośnej z ram stalowych ze ścianami z płyty warstwowej, parterowymi z dachem dwuspadowym, kryte blachą. Do szczytu każdego budynku dostawiona będzie murowana dobudówka z pomieszczeniem socjalnym lub kotłownią lub magazynem.

Na terenie fermy drobiu znajdować się będą następujące obiekty i instalacje: obiekt inwentarski K-1 z przybudówką socjalną; obiekt inwentarski K-2 i K-3 z przybudówką kotłowni; obiekt inwentarski K-4 z przybudówką magazynową; 8 silosów paszowych o poj. do 26,7 Mg, każdy; 8 zbiorników na gaz płynny o poj do 6 400 l, każdy; waga samochodowa; konfiskator; agregat prądotwórczy o mocy ok. 200 kW; 4 kotły gazowe o mocy ok. 310 kW, każdy; 4 zbiorniki na ścieki bytowe o poj. do 10 m³; każdy; 20 zbiorników na odcieki o poj. do 2,5 m³, każdy; 2 studnie głębinowe; pojemnik na śmieci; stacja trafo; zbiornik przeciwpożarowy.

Główne cechy procesów:

Brojlery w ciągu ok. 33 dni osiągną masę ok. 1,75 kg. Brojlery po 33 dniu, pozostałe po pierwszej odstawie, przybierają na wadze do masy ok. 2 kg. Dbając o dobrostan ptaków oraz o dobre warunki przyszłych przyrostów po 36 dniu będzie następować druga odstawa ptaków w każdym z kurników. Brojlery po 36 dniu a do 42 dnia życia, pozostałe po drugiej odstawie, przybierają na wadze do masy ok. 2,65 kg. Po tym okresie, drób zostanie przekazany do ubojni, a kurniki poddane zabiegom czyszczenia i dezynfekcji.

Po realizacji przedsięwzięcia maksymalna obsada w budynkach będzie kształtować się na następującym poziomie:

K-1 (pow. hodowlana 3 024 m ²)	K-2 (pow. hodowlana 3 024 m ²)	K-3 (pow. hodowlana 3 024 m ²)	K-4 (pow. hodowlana 3 024 m ²)
- 72 576 szt. (290,304 DJP) do 33 dnia życia,	- 72 576 szt. (290,304 DJP) do 33 dnia życia,	- 72 576 szt. (290,304 DJP) do 33 dnia życia,	- 72 576 szt. (290,304 DJP) do 33 dnia życia,
- 63 504 szt. (254,016 DJP) do 36 dnia życia,	- 63 504 szt. (254,016 DJP) do 36 dnia życia,	- 63 504 szt. (254,016 DJP) do 36 dnia życia,	- 63 504 szt. (254,016 DJP) do 36 dnia życia,
- 47 900 szt. (191,6 DJP) po 36 dniu życia.	- 47 900 szt. (191,6 DJP) po 36 dniu życia.	- 47 900 szt. (191,6 DJP) po 36 dniu życia.	- 47 900 szt. (191,6 DJP) po 36 dniu życia.

Łączna obsada na terenie inwestycji wynosić będzie:

- 290 304 szt. (1 161,216 DJP) do 33 dnia życia;
- 254 016 szt. (1 016,064 DJP) do 36 dnia życia;
- 191 600 szt. (766,4 DJP) po 36 dniu życia.

Planowane jest przeprowadzenie ok. 7 cykli chowu w ciągu roku.

Kurniki zasiedlane będą jednodniowymi kurczętami pochodzącymi z zewnętrznych wylęgarni. Kurniki przed każdym wsadem zostaną dokładnie czyszczone i poddawane zabiegom dezynfekcji, a następnie wysyciane ściółką. Ponadto wyposażone będą w pełni zautomatyzowany system sterowania mikroklimatem i wentylacją, z uwagi na utrzymanie optymalnej temperatury na początku chowu małych piskląt.

Po okresie intensywnego chowu wewnątrz budynków zakłada się okres postoju technologicznego - wówczas kurniki będą czyszczone przez specjalistyczną firmę zewnętrzną. Następnie po osuszeniu, kurniki poddane zostaną dezynfekcji przez zamglawianie. Mieszanina roztworu i odkaźników wykorzystywana w procesie „zamglawiania” (dezynfekcja) dostarczona będzie przez firmę zewnętrzną. Wodne roztwory zużywanych odkaźników ulegną odparowywaniu podczas stosowania „zamglawiania” wnętrza.

Pasza w projektowanych budynkach podawana będzie ptakom za pomocą karmideł z pokarmem. W projektowanych budynkach planowane jest zastosowanie karmidła w systemie umożliwiającym regulację wysokości zawieszenia oraz ilości podawanej paszy, celem zmiany w zależności od wieku ptaków. Pasza podawana będzie w formie granulatu i transportowana za pomocą paszociągów. Jej przeładunek do silosów będzie przebiegać w sposób hermetyczny – bezpyłowy. Silosy paszowe połączone zostaną z automatycznym systemem zadawania paszy (paszociągiem).

Woda w budynkach podawana będzie za pomocą poidel smoczkowych, które zapewniają jej stały dostęp ptakom.

Podłoga w obiektach wykonana zostanie z wysokiej klasy betonu. Ściółkę stanowić będzie granulatu słomiany rozłożony warstwą o grubości 5-10 cm po całym obiekcie. System wentylacji i ogrzewania zapewni osuszanie pomiotu i zminimalizuje konieczność dościelania w trakcie cyklu produkcyjnego.

Załadunek pomiotu będzie odbywał się za pomocą maszyn na podstawione przyczepy ustawione przed kurnikiem. W celu ograniczenia emisji, przyczepy będą posiadać pokrycie brezentowe, zakładane zaraz po załadunku pomiotu. Nie przewiduje się czasowego przetrzymywania pomiotu na terenie działki, bezpośrednio po załadunku na środki transportu będzie on wywożony z terenu fermy. Pomiot będzie zbywany na podstawie umów do okolicznych rolników, kompostowni lub biogazowni.

Dojazd na teren inwestycji będzie odbywać się od strony północno-wschodniej z drogi gruntowej położonej na działce o nr ewid. gr. 255. Ferma posiadać będzie 2 wjazdy: wjazd czysty i wjazd brudny.

Ścieki bytowe odprowadzane zostaną do projektowanych szczelnych, podziemnych, bezodpływowych zbiorników o pojemności do 10 m³ każdy, które w kolejnym etapie zostaną wywiezione przez uprawnionych odbiorców wozem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków.

Ścieki technologiczne z mycia budynków inwentarskich trafią do projektowanych, szczelnych, podziemnych, bezodpływowych 20 zbiorników na odcieki pod posadzką o pojemności do 2,5 m³ każdy. Następnie ścieki technologiczne zostaną wywiezione przez uprawnionych odbiorców wozem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków.

Wody opadowe i roztopowe z powierzchni utwardzonych oraz z powierzchni dachowych odprowadzane będą na tereny zielone biologicznie czynne.

Jak wskazuje Inwestor, tereny znajdujące się w bliższym i dalszym otoczeniu działki, to obszary charakterystyczne dla krajobrazu rolniczego. Od północno-zachodu działka inwestycyjna graniczy z działką o nr ewid. gr. 257, na której znajdują się grunty orne. Do północno-wschodniej granicy terenu inwestycji przylega działka o nr ewid. gr. 255, na której znajduje się droga i z niej odbywać się będzie wjazd na teren inwestycji. Od południowo-wschodu do działki inwestycyjnej przylega działka o nr ewid. gr. 259/1, gdzie znajdują się grunty orne. Od południowo-zachodu do działki inwestycyjnej przylega działka o nr ewid. gr. 265, na której jest droga, dalej w bezpośrednim jej sąsiedztwie są tereny rolnicze.

Oddziaływanie na środowisko

Przedmiotowa instalacja będzie źródłem emisji technologicznej. Mimo przyjętych rozwiązań techniczno – technologicznych, przedmiotowa ferma będzie źródłem emisji substancji odorowych, powstających w wyniku rozkładu produktów przemiany materii

zwierząt podczas chowu. Głównym źródłem ciągłej emisji odorów do powietrza będą systemy wentylacyjne. Okresowo emisja odorów może być powodowana również czyszczeniem budynków i usuwaniem pomiotu.

Emisja ze źródeł energetycznych obejmuje emisję zanieczyszczeń z systemu ogrzewania, która będzie opierać się na pracy 4 kotłów gazowych o mocy do 310 kW każdy oraz z agregatu prądotwórczego o mocy ok. 200 kW, funkcjonującego na terenie fermy w celu zapewnienia ciągłości pracy w warunkach przerw w dostawie prądu.

W obrębie przedmiotowej fermy Inwestor przewiduje zamontowanie 104 wentylatorów. Wentylatory dachowe będą stanowić źródło hałasu zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej, a wentylatory szczytowe tylko w upalne dni.

System wentylacyjny każdego kurnika będzie opierać się na:

- 4 wentylatorach dachowych o \varnothing 0,63 m i wydajności ok. 13 600 m³/h, umieszczonych w kominach wentylacyjnych na wysokości nie niższej niż 7,5 m,
- 14 wentylatorach dachowych o \varnothing 0,63 m i wydajności ok. 13 100 m³/h, umieszczonych w kominach wentylacyjnych na, wysokości nie niższej niż 7,5 m,
- 8 wentylatorach szczytowych o \varnothing 1,4 m i wydajności ok. 42 300 m³/h umieszczonych w ścianie na wysokości wylotu w osi nie niżej niż 2 m.

Na fermie zostaną zamontowane elektroniczne systemy alarmowe. Komputerowy system sterowania mikroklimatem (wentylacja, ogrzewanie, schładzanie) zostanie połączony z systemem alarmowym i powiadamiającym o awariach i przekroczeniach zakładanych norm temperatury i wilgotności. System monitorować będzie również poziom napięcia elektrycznego. Powiadomienie o awarii nastąpi za pomocą sygnału dźwiękowego oraz wysłaniu wiadomości tekstowej na telefon komórkowy.

Na terenie inwestycji planowane jest zatrudnienie 2 pracowników fizycznych.

Ferma zaopatrywana będzie w wodę z dwóch projektowanych studni głębinowych. Wskazane w raporcie zużycie wody to: 22 087,75 m³/rok (21 075,6 m³ pojenie zwierząt, 69,35 m³ cele bytowe, 114,4 m³ do płukania filtrów w SUW, chłodzenie pomieszczeń inwentarskich 574,4 m³, 254 m³ mycie kurników). Zużycie wody dla pojenia zwierząt zostało obliczone na podstawie: *Best Available Techniques (BAT) - Reference Document for the Intensive Rearing of Poultry or Pigs Industrial Emissions Directive 2010/75/EU, 2017*. Zużycie wody na cele socjalne określono na podstawie rozporządzenia Ministra

Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r. nr 8 poz. 70).

Zgodnie z zapisami Raportu ani na terenie inwestycji, ani też w jej bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków objęte ścisłą ochroną konserwatorską na podstawie przepisów w zakresie ochrony dóbr kultury. Najbliżej zlokalizowane takie obiekty to:

- w odległości ~0,55 km na północny-wschód od terenu inwestycji cerkiew unicka, ob. kaplica rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny w Bukowicach;
- w odległości ~0,75 km na południowy-zachód od terenu inwestycji zespół dworski z XIX wieku w Drobinie.

Inwestor w Raporcie wskazał, że nie spotkał się ze sprzeciwem społecznym odnośnie planowanej przez siebie inwestycji. Wskazuje także że chętnie odniesie się do uwag i udzieli wyczerpujących odpowiedzi na wszystkie ewentualne wątpliwości mieszkańców.

Po rozpatrzeniu całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie oraz w oparciu o dane wynikające z przedłożonego Raportu o oddziaływaniu na środowisko Wójt Gminy Leśna Podlaska, mając na względzie przepisy prawa przywołane w sentencji niniejszej decyzji oraz całokształt materiału dowodowego ustalił, co następuje:

Lokalizacja inwestycji

Inwestor sytuuje fermę na działce nr 258 w Bukowicach wskazując w Raporcie odległość od najbliższego budynku mieszkalnego w zabudowie zagrodowej (~190m), to jest nieruchomości położonej na działce ewidencyjnej o nr 462/2. Tymczasem, w rzeczywistości nieruchomości budowlane na tej działce oznaczone są symbolem „g” – gospodarcze (źródło: powiatbialski.geoportal2.pl). Ponadto, budynek, do którego mierzona jest odległość fizycznie został wyburzony wiele lat temu. Ten sam błąd odniesienia powielają w oczywisty sposób organy opiniujące, co stanowi jeden z wielu elementów potwierdzających przygotowanie Raportu jako teoretycznego bez przeprowadzenia stosownych oględzin w terenie.

Organ ustalił, że w rzeczywistości najbliższy budynek mieszkalny w zabudowie zagrodowej położony jest na działce nr 171/3 w odległości ok 200 metrów. Najbliższa

zabudowana działka sąsiedzka w zabudowie zagrodowej położona jest jedynie w odległości ok 70 metrów od granicy z planowaną inwestycją, dodatkowo znajduje się tam gospodarstwo ekologiczne posiadające certyfikat producencki nr PL-EKO-01-13081, zakres produkcji- jabłka, orzech laskowy, orzech włoski. Najbliższe nieruchomości w zabudowie mieszkaniowej położone są na działkach nr 452/1 i 452/2 w odległości około 230 metrów. W promieniu do 500 metrów znajduje się osiem nieruchomości mieszkalnych, zamieszkałych przez 24 mieszkańców.

Organ wykazuje ilość mieszkańców zamieszkujących nieruchomości do 500 metrów od inwestycji, biorąc pod uwagę treść przygotowanego na zlecenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska raportu z października 2020 r. pn. *„Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstania uciążliwości zapachowej”*, stanowiącym podstawę do projektu ustawy o *minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstania uciążliwości zapachowej*. Powyższa ekspertyza naukowa podając na str. 42 definicję bezpiecznej (minimalnej odległości) jako *„...odległości, która zapewnia wysoki poziom ochrony zdrowia i życia oraz środowiska. Zgodnie z projektem ustawy odległość bezpieczna powiązana jest z odległością minimalną zdefiniowaną jako odcinek dzielący odpowiednie usytuowanie przedsięwzięcia od pozostałych terenów, właśnie w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, ze względu na ryzyko powstania uciążliwości zapachowej”*, wskazuje w sposób jednoznaczny minimalną 500 m odległość w sektorze rolnym dla przedsięwzięć z rodzaju: chów i hodowla zwierząt (drobiu, trzody chlewnej, bydła) – *Tabela 18 – Rekomendowane minimalne odległości od zabudowań dla wybranych przedsięwzięć wraz z metodami ich wyznaczenia*.

W sposób oczywisty projekt aktu prawnego nie stanowi źródła prawa, jednak przygotowana ekspertyza precyzyjnie określa zagrożenia dla ludzi, zdrowia i środowiska naturalnego wynikające z bliskiej lokalizacji ferm przemysłowych. Cytowany powyżej raport jest dokumentem powszechnie dostępnym a zawarta konkluzja jest jednoznaczna.

Nieruchomość, na której jest planowana lokalizacja inwestycji położona jest w części doliny rzeki Klukówki. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego w kierunkach rozwoju przestrzennego (PZPWL) na tym obszarze wskazuje dwa elementy ochrony tj.: szeroko pojęta ochrona wód i dziedzictwo kulturowe.

Zlewnia rzeki Klukówki wskazana jest jako projektowany obszar ochronny zlewni wód powierzchniowych ze wskazaniem, że gospodarowanie na terenie zlewni powinno

uwzględniać m.in. eliminację ognisk zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych oraz wykluczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza (rys. 16 – PZPWL). Zlewnia obejmuje teren m.Biała Podlaska – Biała Podlaska – Rokitno - Leśna Podlaska – Konstantynów – Janów Podlaski.

Teren planowanej inwestycji znajduje się również w obszarze ochronnym GZWP nr 224 (rys. 6 PZPWL), określonym jako ekologiczny obszar funkcjonalny rzek wskazany przez Państwowy Instytut Geologiczny – PIB, który opracował klasyfikację Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w oparciu o stopień przeobrażeń antropogenicznych, odporność na zanieczyszczenia, ekonomiczny aspekt zaleceń ochronnych oraz wskaźniki opłat wodnych. Opracowanie Instytutu wykazało, że udokumentowane GZWP zaliczają się głównie do grupy zbiorników wymagających pilnego ustanowienia obszarów ochronnych.

Dokumenty planistyczne Województwa Lubelskiego, do których w żaden sposób nie odniósł się Inwestor, w obszarze kształtowania środowiska wyraźnie oznaczają teren doliny Klukówki (a więc również część nieruchomości, na której planowana jest inwestycja) jako obszar priorytetowy zwiększania retencji z uwagi na wskazaną w tym miejscu strefę suszy oraz zwiększenia zdolności ochronnych i samoregulujących środowiska poprzez działania stabilizacyjne na mokradłach stałych (rys. 8 PZPWL). Teren ten został również wskazany jako obszar o nadrzędnej funkcji przyrodniczej z uwagi na korytarze ekologiczne. Tak bliska odległość inwestycji od terenów, które mają być szczególnie chronione pozostaje w sprzeczności z ochroną środowiska i zapobieganiu jego degradacji.

Objęcie doliny Klukówki strefą suszy również jako obszaru zagrożeń naturalnych dla obronności i bezpieczeństwa publicznego w PZPWL (rys. 18) jasno wskazuje ten obszar jako podlegający szczególnej ochronie środowiskowej. Bezpośrednie sąsiedztwo planowanej inwestycji stoi w sprzeczności z kierunkami rozwoju Województwa Lubelskiego w obszarze wodno-środowiskowym.

Gospodarka wodna

Jedną z ważniejszych i zasadniczych dla pozostałych uwarunkowań kwestii związanych z funkcjonowaniem i oddziaływaniem na otoczenie planowanego przedsięwzięcia, jest pobór wody, przede wszystkim co celów bytowych zwierząt. Fermy zwierzęce o tej skali, należą do obiektów o szczególnie dużym zapotrzebowaniu na wodę. Nowoczesne, zintensyfikowane i zamknięte systemy chowu, oparte o pasze suche, wymuszają większe zapotrzebowanie na wodę. Zmiany klimatyczne, z którymi mamy

obecnie do czynienia i rosnący problem z suszą, który z roku na rok będzie się pogłębiał, daje podstawy do podejmowania coraz to bardziej wyważonych decyzji w zakresie inwestycji, które bazują na dużym zużyciu wody. Z uwagi na fakt, iż woda stanowi podstawę funkcjonowania małych i średnich gospodarstw rolnych, które są motorem gospodarczym w branży rolniczej, nie jest wskazane wydanie decyzji, która de facto udzieli zgody na budowę wprawdzie jednej tylko inwestycji, ale mogącej uniemożliwić w gminie rozwój wielu podmiotów gospodarczych, również spoza branży rolnej. Może to mieć przełożenie na kwestie środowiskowe, przyrodnicze, ekonomiczne, ale także społeczne i bytowe mieszkańców. W wielu wsiach w Polsce już od kilku lat istnieją problemy z wodą, szczególnie w okresach letnich. Woda musi więc być dowożona, by mieszkańcy mogli zaspokoić swoje podstawowe potrzeby bytowe. Takich regionów będzie w Polsce przybywać, ponieważ problem klimatyczny będzie się pogłębiał i są to okoliczności bezsporne i powszechnie znane, które muszą być brane pod uwagę.

Planowane przedsięwzięcie, jak podaje Inwestor, zaopatrywane będzie w wodę z dwóch projektowanych studni głębinowych. Łączne średnioroczne zapotrzebowanie na wodę na terenie inwestycji według Inwestora, kształtowało się będzie na poziomie 24 465 m³/rok (21 075,6 m³ - zwierzęta; 69,35 m³ - cele bytowe; 3 066 m³ - do płukania filtrów w SUW). Inwestor zaniżył jednak ilość potrzebnej wody do pojenia zwierząt. Według załącznika do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. nr 8 (poz. 70), przeciętne normy zużycia wody przez brojlera wynoszą 0,5 l/szt./dobę. Jest to wartość przyjęta dla obiektów i ferm wielkotowarowych przemysłowego chowu, jakim jest przedmiotowa ferma. Autorka Raportu przyjęła współczynnik mniejszy niż dla obiektów inwentarskich drobnotowarowych (0,262 l/szt./dobę).

W Ekspertyzie sporządzonej przez dr Jerzego M. Kupca ilości zużycia wody obliczono, bazując na stanach średniorocznych zwierząt, które są korzystniejsze dla Inwestora, aniżeli maksymalna obsada. Obliczeń dokonano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. Mimo korzystniejszej obsady zwierząt przyjętej w Ekspertyzie, ilości pobranej wody różnią się dość znacznie od podanych w Raporcie OOS. Inwestor przyjął, że ilość zużytej przez zwierzęta wody w analizowanym okresie wyniesie 21 075,6 m³. Jednak ilości te, przede wszystkim ze względu na przyjęty przez Inwestora niższy współczynnik, będą aż o 34% wyższe i wyniosą 31 918,3 m³. Dla przykładu, zużycie wody w gminie Leśna Podlaska, tylko na cele bytowe (woda do picia) wynosi rocznie ok. 4 637,5 m³. Natomiast ogólne zużycie wody w gospodarstwach domowych przez mieszkańców w gminie wynosi 103 914,8 m³. Z powyższego wynika, iż

planowana Ferma będzie zużywać tyle wody, ile pobiera 31% mieszkańców Gminy w ciągu roku.

Studnie głębinowe, te z której korzystają mieszkańcy Gminy oraz nowo projektowana przez Inwestora będą znajdować się na tej samej głębokości tj. 70 m. Będzie to swego rodzaju „konkurencja” w zakresie zaopatrzenia w wodę mieszkańców Gminy oraz zapewnienia wody na potrzeby planowanych kurników.

Ponadto w opisywanym stanie faktycznym w Raporcie wskazane jest, że w promieniu 0,5 km nie ma żadnych ujęć wody. Z danych które posiada Organ, a o które nie zapytał Inwestor, zgodnie z ewidencją Gminnego Zakładu Usług Komunalnych w Leśnej Podlaskiej wynika że w odległości 230 m na działce nr 452/2 jest indywidualne ujęcie wody i osoby zamieszkujące tę nieruchomość nie mają podłączonego wodociągu gminnego, korzystając właśnie z ujęcia podziemnego znajdującego się na tej nieruchomości.

Teren inwestycji położony jest na obszarze jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 67 (kod PLGW200067). Stan chemiczny jak i ogólna ocena stanu JCWPd jest na poziomie słabym (dane PIG-PIB; <https://www.pgi.gov.pl/dokumenty-pig-pib-all/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4427-karta-informacyjna-jcwpd-nr-67/file.html>), choć autor Raportu opisuje wymieniony stan jako dobry. Istnieje ryzyko niespełnienia celów środowiskowych - cele są zagrożone. Cele środowiskowe dla JCWPd zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967 z późn. zm.) zostały zdefiniowane w sposób prosty i obejmują: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń; zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu; ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Niestety planowana inwestycja może naruszyć te priorytety. Dużą presję na wskazany obszar JCWPd będzie wywierać pobór wód.

W odniesieniu do lokalizacji planowanej inwestycji jednoznacznie można stwierdzić, że będzie ona wywierać bezpośredni wpływ na wody powierzchniowe. Głównym problemem jest lokalizacja inwestycji na terenie przylegającym bezpośrednio do doliny rzeki Klukówki. Teren inwestycji jest umiejscowiony na wzniesieniu ze spadkiem rowów melioracyjnych w kierunku doliny rzeki. Gęsta sieć drobnych cieków wodnych może stać się także odbiornikiem zanieczyszczeń, wpływając na wody Klukówki.

Dolina Klukówki to kompleksy zmeliorowanych łąk, obszary źródliskowe i tereny podmokłe, zwarte kompleksy leśne i lokalne obniżenia terenu z otwartymi zbiornikami

wodnymi lub wysokim poziomem wód podziemnych. Przedmiotowa inwestycja będzie miała duży wpływ na modyfikację bioróżnorodności w dolinie rzeki: wraz ze spadkiem terenu, nasilają się spływy powierzchniowe, które będą ze sobą niosły duży ładunek zanieczyszczeń wprost do rzeki. Istotnym elementem w systemie przyrodniczym gminy jest rezerwat przyrody „Chmielinne” znajdujący się w dolinie rzeki Klukówki. Negatywne oddziaływanie na jakość wód rzeki może mieć destrukcyjny wpływ na funkcjonowanie rezerwatu i cały jego ekosystem.

Dolina rzeki Klukówki jest również ważnym i przyrodniczo cennym korytarzem ekologicznym w regionie. Teren ten został uznany za obszar łącznikowy, czyli taki, który pełni rolę kanałów przemieszczania się gatunków, osobników, wody oraz powietrza atmosferycznego.

W Raporcie wskazano, iż przeprowadzona analiza oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko dowiodła, że wszelkie uciążliwości, związane z prowadzeniem działalności, będą się zamykać w granicach terenu, do którego Inwestor posiada tytuł prawny. Tymczasem, w odniesieniu do gospodarki wodnej oddziaływanie na środowisko będzie miało większy zakres. Rzeka będzie wektorem zanieczyszczeń przenosząc je do innych ekosystemów.

Warianty alternatywne

W treści Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przygotowanego i uzupełnionego przez Inwestora w toku postępowania nie zostały przedstawione i kompleksowo opisane realne warianty alternatywne realizacji przedsięwzięcia. Obowiązek taki wprost wynika z przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej również jako: u.u.i.ś). Kluczowy dla dalszych rozważań w niniejszym punkcie jest przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., zgodnie z którym *raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:*

- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,*
- b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru;*

Należy mieć na uwadze, że miejsce przepisu art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. w polskim ustawodawstwie wynika z przyjętych przez Polskę zobowiązań wynikających z umów

międzynarodowych i przede wszystkim z członkostwa Polski w organizacjach międzynarodowych. Jako członek Unii Europejskiej, Polska jest zobowiązana do implementowania prawa Unii Europejskiej do krajowego porządku prawnego. I tak, zgodnie z art. 5 ust. 3 Dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (85/337/EWG, Dz. U. L 175 z 5.7.1985, str. 40) informacje, które mają być dostarczone przez wykonawcę, zgodnie z ust. 1, zawierają co najmniej zarys zasadniczych alternatywnych rozwiązań rozważanych przez wykonawcę, łącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe. Ponadto Inwestor został wezwany przez RDOŚ w Lublinie pismem z dnia 01.07.2019 r. do uzupełnienia Raportu w zakresie *przedstawionej w raporcie analizy wariantowania, która to nie spełnia wymogów przepisów prawa*. W odpowiedzi Autor raportu lakonicznie wyjaśnił, że wariant alternatywny jest wariantem technologicznym, nie podając żadnego uzasadnienia. Organ opiniujący nie wypowiedział się na ten temat w swoim uzgodnieniu.

Pomimo jednoznacznej treści przywołanych wyżej przepisów w realiach niniejszego postępowania Inwestor nie zrealizował ciążących na nim obowiązków w zakresie przedstawienia i analizy wariantów alternatywnych realizacji planowanego przedsięwzięcia. Wprawdzie w treści przedstawionego Raportu wspomniany został wariant alternatywny jednak różni się on tylko sposobem poboru wody dla obsługi inwestycji. Wariant inwestorski zakłada pobór ze studni własnej, a alternatywny z wodociągu gminnego. **Raport nie zawiera natomiast merytorycznego opisu wariantu alternatywnego.** Należy ponadto wspomnieć, że Inwestor przygotowując Raport nie wystąpił do Gminnego Zakładu Usług Komunalnych w Leśnej Podlaskiej o warunki techniczne i ogólną możliwość przyłączenia fermy do sieci wodociągowej. Teoretyzując Inwestor uznał w Raporcie, że podłączenie spowoduje spadki ciśnienia w sieci wodociągowej. Jednocześnie Inwestor byłby zależny od dostarczanej wody z wodociągu, co w jego ocenie byłoby niekorzystne. Logika takiego wnioskowania nie potwierdza dbałości treści Raportu o środowisko naturalne a jedynie o prawidłowość działania fermy. Zdecydowanie nie jest to celem ww. ustawy i przedstawiania wariantów alternatywnych.

Wskazane działania Inwestora pozostają w rażącej sprzeczności z przepisem art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. Jak wskazał bowiem Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2013 r. (sygn. akt II OSK 1376/12) *Art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. jednoznacznie stanowi, że raport o oddziaływaniu danego przedsięwzięcia na środowisko musi zawierać*

opis analizowanych wariantów. Dotyczy to więc nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę lecz także racjonalnego wariantu alternatywnego jak i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska łącznie oczywiście z uzasadnieniem ich wyboru".

W wydawanych w kolejnych latach wyrokach Naczelny Sąd Administracyjny wielokrotnie podkreślał jakże, że Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej (zob. m.in. wyroki NSA: z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. II OSK 813/16; z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. II OSK 89/16, z dnia 20 kwietnia 2021 r. III OSK 376/21).

Ponadto, zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. II OSK 1871/17: *Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Ustawodawca w żaden sposób nie definiuje racjonalnego wariantu alternatywnego. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariacie proponowanym przez Inwestora, czy też w wariacie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany. "Racjonalność" wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez Inwestora. Racjonalny wariant alternatywny nie może mieć więc charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez Inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). Nie jest też wykluczone odwoływanie się do innych różnic, wynikających np. z kryteriów ekonomicznych i społecznych. Bezspornie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego, tj. nie*

może się sprowadzać do zaproponowania realizacji przedsięwzięcia w tej samej lokalizacji przy niewielkich różnicach technologicznych.

Wskazany wyżej pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt. II OSK 1871/17 jest obecnie powszechnie akceptowany w orzecznictwie innych sądów administracyjnych i praktyce organów administracji publicznej. Analogiczne tezy i rozważania zostały zawarte także m.in. w wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. IV SA/Po 343/18, wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 12 marca 2021 r., sygn. II SA/Bk 102/21 oraz z dnia 11 lutego 2020 r., sygn. II SA/Bk 583/19, czy też wyroku NSA z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. III OSK 376/21.

W ostatnim z przywołanych wyroków (z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. III OSK 376/21) NSA wskazał także m.in. że *Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedstawienie minimum trzech wariantów pozwala na utworzenie siatki porównawczej, na gruncie której organ weryfikuje proponowany wariant, który może być zaakceptowany przez niego. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska jest trzecim z wariantów, którego opis powinien zawierać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ilość wymaganych do przedstawienia w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia nie zależy zatem od woli i uznania, a także oceny Inwestora.*

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, że zgodnie z wyrokiem WSA w Poznaniu z dnia 29 maja 2014 r., sygn. II SA/Po 190/14 *trzeba mieć na względzie, że środowisko stanowi dobro publiczne, natomiast jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych. Dlatego Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym Inwestor jest zainteresowany. Co za tym idzie tego rodzaju uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo będzie musiało być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, zaś w przypadku oparcia się przez organy na tego rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia.*

W orzecznictwie sądów administracyjnych za ugruntowany i nie pozostawiający wątpliwości należy uznać zatem pogląd według którego to zadaniem

Inwestora jest kompleksowe i rzetelne przedstawienie wariantów alternatywnych w treści przedkładanego Raportu zgodnie z wymaganiami przepisu art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej. Same warianty przedsięwzięcia, o których mowa w tym przepisie powinny być zaś od siebie różne przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko. Rolą wariantowania jest bowiem wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających jak najlepiej chronić życie i zdrowie ludzi oraz środowisko.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że racjonalnym wariantem alternatywnym dla planowanego przedsięwzięcia nie może być wariant polegający tylko na zmianie sposobu poboru wody do obsługi pomieszczeń kurników. Rozwiązanie, które Inwestor wskazał jako wariant alternatywny dla proponowanego przez siebie wariantu, jest w istocie inną wersją wariantu inwestorskiego, różniącą się jedynie rozwiązaniem w zakresie poboru wody. W wariacie "alternatywnym" zaproponowano realizację przedsięwzięcia w tym samym miejscu i w tych samych rozmiarach, co w wariacie inwestorskim, a oba warianty praktycznie nie różnią się od siebie pod względem technologicznym. Wobec powyższego Organ na podstawie zebranej dokumentacji doszedł do przekonania, że przedstawiony przez Inwestora Raport jest niekompletny albowiem nie zawiera rozważań wymaganych przez przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej. Wobec powyższego niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów prawa jest wydanie pozytywnej dla Inwestora decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Odory i gospodarka odpadami

Organ ustalił, iż treść Raportu przedstawionego przez Inwestora zawiera informacje dotyczące wyłącznie czyszczenia, odkażania kurników, a także usuwania odchodów i zanieczyszczeń. W przedmiotowym Raporcie Inwestor nie przedstawił zastosowanej oraz przewidywanej metody dokonania pomiaru, a także stężenia substancji odorowych w atmosferze związanych z hodowlą zwierzęcą, która wynika z metody olfaktometrii dynamicznej według znormalizowanej polskiej i unijnej normy PN-EN 13725:2007. Dla przypomnienia należy wskazać, iż jak wynika chociażby z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2016 r. I CSK 533/15 za immisje pośrednie, które mogą negatywnie wpływać na nieruchomości zasiedlone należy uważać także zapachy. Odwołać się w tym miejscu należy także do przygotowanego w 2016 r. na zlecenie Ministra Środowiska przez zespół pod kierunkiem prof. J. Zwoździaka specjalistycznego opracowaniu pt. Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej

<https://www.gov.pl/web/srodowisko/uciazliwosc-zapachowa>), gdzie stwierdza, że istnieją niebudzące wątpliwości dowody pośrednie na to, że odory m.in. obniżają komfort życia; wywołują nasilenie takich niekorzystnych objawów psychosomatycznych, jak: rozdrażnienie, bóle głowy, nudności, trudności z koncentracją, utrata łaknienia, trudności z zasypianiem i szereg innych niekorzystnych objawów; ich niekorzystne działanie jest zbliżone do działania hałasu.

Wprawdzie, w polskim systemie prawnym brak jest obecnie wiążącej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami jednak brak normatywnych podstaw określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu nie zwalnia organów z obowiązku analizy w tym zakresie. Podstawę ustaleń powinny stanowić przede wszystkim: skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu uciążliwości, co wielokrotnie było podkreślane w orzecznictwie sądów administracyjnych (zob. m.in. wyroki NSA z dnia 18 września 2012 r., sygn. II OSK 1459/12, z 14 listopada 2012 r., sygn. II OSK 1238/11, czy też WSA w Bydgoszczy z dnia 30 maja 2011 r., sygn. II SA/Bd 218/11). Dopiero raport o oddziaływaniu na środowisko pozwolić może na określenie faktycznej skali zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu uciążliwości. Przy opracowaniu raportu wymagane jest zatem wykonanie niezbędnych obliczeń, z uwzględnieniem emisji zorganizowanej i niezorganizowanej substancji zanieczyszczających do powietrza atmosferycznego, charakterystycznych dla danego rodzaju inwestycji. (zob. m.in. wyrok NSA z 13 grudnia 2017 r., II OSK 558/17). W przedstawionym przez Inwestora Raporcie dotyczącym wpływu planowanej inwestycji na środowisko nie wykonano jednak tego typu obliczeń dla substancji odorotwórczych (z wyjątkiem siarkowodoru). Inwestor ograniczył się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że emisja związków odorotwórczych nie spowoduje znaczących oddziaływań na ludzi, zwierzęta i siedliska przyrodnicze.

Biorąc jednak pod uwagę skalę przedsięwzięcia, a także jego bliskość od zabudowy mieszkaniowej należy uznać, iż są to twierdzenia zdecydowanie przedwcześnie, szczególnie, że nie zostały one poparte żadną rzetelną analizą przedstawionego zagadnienia. Najwłaściwszym dowodem w przeprowadzonym postępowaniu byłoby przeprowadzenie odpowiednich analiz przez uprawnionego biegłego z zakresu badania uciążliwości odorowych, którego zadaniem miałyby być dokonanie obiektywnej oceny zarzutów dotyczących tych kwestii. Tego typu elementów nie zawiera jednak przedstawiony przez Inwestora Raport.

Mając zatem na względzie pogląd wyrażony w orzecznictwie sądów administracyjnych, m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie,

sygn. akt II SA/Lu 444/15 – dokonując oceny możliwości wystąpienia w powietrzu substancji odrotwórczych i ich negatywnego wpływu na ludzi Organ wziął pod uwagę ilość obiektów w ramach planowanej fermy, dotrzymywanie przez planowaną fermę standardów w zakresie emisji substancji zanieczyszczających powietrze oraz odległości od najbliższej zabudowy mieszkaniowej. Co przy tym szczególnie istotne w sytuacji braku norm określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu Organ wziął także pod uwagę fundamentalne dla prawa ochrony środowiska zasadę zrównoważonego rozwoju a także zasadę prewencji oraz przezorności wynikające z art. 3 pkt 50, art. 6 ust. 1 i 2 p.o.ś. oraz art. 191 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jak wskazał bowiem Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 maja 2020 r., sygn. II OSK 2874/19, *brak stosownych norm chroniących życie i zdrowie ludzi przed oddziaływaniami odorów, nakłada na organy obowiązek zapobiegania potencjalnym zagrożeniom związanym z tego typu oddziaływaniami.*

Oceniając potencjalny negatywny wpływ emitowanych przez planowaną inwestycję substancji odorotwórczych Organ doszedł do wniosku, że biorąc pod uwagę bliskość zabudowy mieszkaniowej znajdującej się w odległości ok. 230 m od planowanego terenu inwestycji oraz wskazane ogólne zasady prawa ochrony nie jest możliwa realizacja inwestycji hodowli drobiu na taką skalę w tak niewielkiej odległości od zabudowań mieszkalnych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oddziaływanie substancji zapachowych pochodzących z hodowli drobiu o takim rozmiarze będzie odczuwalne i uciążliwe, a do tego niemalże permanentne biorąc pod uwagę ilość cykli planowanych chowu w ciągu roku.

Możliwość oparcia odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia na nadmierności wpływu inwestycji w zakresie emisji odorów na zdrowie i jakość życia okolicznej ludności znajduje także silne oparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych. (zob. m.in. wyroki NSA z 25 maja 2020 r., II OSK 2874/19; z 14 marca 2018 r., II OSK 1281/16 oraz z 12 lutego 2018 r., II OSK 1157/17 , czy też wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 września 2020 r., sygn. IV SA/Wa 2720/19). W szczególności należy w tym miejscu zacytować powołany już wyrok NSA z 25 maja 2020 r., który zapadł na gruncie stanu faktycznego, w którym inwestor domagał się wydania zgody środowiskowej dla inwestycji w postaci czterech kurników o łącznej obsadzie 995,62 DJP, przy czym inwestycja ta miała być zlokalizowana w odległości 120 m od zabudowy rozproszonej i 250 m od zwartej zabudowy wsi. W przedmiotowym wyroku NSA jednoznacznie stwierdził, że *Sąd I instancji prawidłowo zaakceptował zastosowanie przez organy zasad prawa ochrony środowiska - zasady prewencji, zasady przezorności i zasady zrównoważonego rozwoju,*

uznając, że realizacja planowanej inwestycji nie jest możliwa. W sytuacji braku norm określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu, zasady te nakazują powstrzymanie realizacji inwestycji hodowli drobiu na taką skalę w tak niewielkiej odległości od zabudowań mieszkalnych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oddziaływanie substancji zapachowych pochodzących z hodowli drobiu o takim rozmiarze będzie odczuwalne i uciążliwe, a do tego niemalże permanentne biorąc pod uwagę planowanych kilka cykli chowu w ciągu roku (jak wynika z Raportu, s. 9, łącznie 336 dni). Brak stosownych norm chroniących życie i zdrowie ludzi przed oddziaływaniami odorów, nakłada na organy obowiązek zapobiegania potencjalnym zagrożeniom związanym z tego typu oddziaływaniami.

Organ w niniejszej sprawie w pełni podziela powyższe stanowisko, a także rozważania powyższego wyroku NSA dotyczące wykładni i zastosowania zasad zrównoważonego rozwoju, które zostały wymienione w art. 5 Konstytucji RP w zw. z art. 3 pkt 50 p.o.ś., a także ujęte w art. 6 p.o.ś. zasady prewencji i zasady przezorności w sprawach dotyczących oceny oddziaływania wysoce odorotwórczych przedsięwzięć na środowisko. Wobec powyższego, biorąc pod uwagę bliskość zabudowy mieszkaniowej znajdującej się w odległości ok. 230 m od planowanego terenu inwestycji oraz ilość cykli chowu w ciągu roku powodujące, że odory będą realnie odczuwalne i uciążliwe, a do tego niemalże permanentne dla okolicznych mieszkańców w ocenie Organu nie jest możliwe ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w przedstawionym przez Inwestora wariantcie.

Organy opiniujące tj.: PGW Wody Polskie oraz RDOŚ wezwały Inwestora do jednoznacznego wyjaśnienia dotyczącego zagospodarowania pomiotu powstającego na fermie. Autor Raportu w uzupełnieniu nie wypowiedział się co do istoty zagospodarowania tego pomiotu w sposób nie budzący wątpliwości. Ponadto uznał, że jest to nieistotny fakt, ponieważ Raport dotyczy budowy fermy a nie gruntów rolnych Inwestora. W ocenie Organu sposób zagospodarowania pomiotu, który będzie powstawać na fermie ma duże znaczenie dla ochrony gruntów rolnych i wydania decyzji.

Ponadto autor Raportu opisując główne cechy charakterystyczne procesu chowu pisze „*Odchody zwierząt oraz niezjedzone resztki paszy usuwane będą z pomieszczeń, w których utrzymuje się zwierzęta, tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni i zanieczyszczenia paszy lub wody.*” System chowu, który proponuje Inwestor to system bezklatkowy. Inwestor podaje w Raporcie typ ściółki - granulatu słomiany rozłożony warstwą o grubości 5-10 cm po całym obiekcie. Ze względu na system wentylacji i

ogrzewania, deklarowany przez Inwestora, według niego nie będzie konieczności dościelania ściółki w ciągu cyklu produkcyjnego. Sposób przyjmowania pokarmu przez ptactwo jest specyficzny, charakterystyczne jest rozrzucanie pokarm na całej powierzchni. Nie opracowano do tej pory systemu, który pozwoliłby na odseparowanie resztek paszy od ściółki, czy też odchodów od ściółki, które mają postać półpłynną i nie ma szans na takowe oddzielenie. W związku z tym usuwanie paszy i odchodów będzie się wiązało z usunięciem i tak już skąpych ilości ściółki. To z kolei naruszy warunki tzw. dobrostanu zwierząt oraz zapisy Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. W takim przypadku z deklarowanego systemu chowu (ściółkowy) może zrobić się bezściółkowy, z którym związane są większe emisje zanieczyszczeń, np. amoniaku.

Dodatkowo, jak wykazywali w protestach mieszkańcy w bliskim sąsiedztwie mieszkają dzieci, dla których z uwagi na choroby alergiczne (AZS, alergie oddechowe) i nowotworowe emisja związków odorotwórczych w realny sposób wpłynie na przebieg ich chorób, a także poziom ich zdrowia i życia.

Dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze

Zgodnie z zapisami Raportu ani na terenie inwestycji, ani też w jej bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków objęte ścisłą ochroną konserwatorską na podstawie przepisów ustawy o ochronie dóbr kultury. Raport odnosząc się do rejestru zabytków wymienia jedynie dwa zabytki zlokalizowane w promieniu dwóch kilometrów.

Tymczasem, na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 3 u.u.i.ś Raport powinien zawierać „*opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*”. Art 22 ust. 4 cytowanej ustawy zobowiązuje Wójta do prowadzenia ewidencji zabytków, do której to Inwestor powinien się odnieść w przygotowanym Raporcie. Przedłożony Raport nie obejmuje jednak szerokiej ewidencji zabytków złożonej z 27 pozycji zlokalizowanych w proponowanym promieniu dwóch kilometrów.

W szczególności Raport nie odnosi się w żaden sposób do wpływu inwestycji na stan zespołu parkowego położonego w bliskiej odległości, ok. 150 m od planowanego obszaru inwestycji. Pozostałości parku w zespole dworskim powstałego w końcu XIX w. jako zabytki natury żywej, są szczególnie narażone na zanieczyszczenia środowiska oraz niedobory

wody. Dodatkowo Inwestor w przedstawionym Raporcie zupełnie ignoruje okoliczność powstania planowanego parku kulturowego w dolinie Klukówki. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że wydane z Urzędu Gminy Leśna Podlaska, zaświadczenie o przeznaczeniu nieruchomości zawiera w swojej treści informację o planowanym utworzeniu parku kulturowego, który obejmować ma część nieruchomości, a na który inwestycja będzie z całą pewnością oddziaływać w sposób negatywny. Podkreślić należy także, że w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego Leśna Podlaska jest wskazana jako ośrodek wzmocnienia i rozwoju funkcji specjalistycznych ze wskazaniem na funkcję związaną z działalnością kulturową.

Pominięcie przez Inwestora niekorzystnych dla planowanej inwestycji uwarunkowań w zakresie konieczności ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego stoi również w rażącej sprzeczności z przepisami art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. d i e ustawy środowiskowej, które obligują inwestora do przedstawienia w treści raportu wpływu planowanych wariantów realizacji przedsięwzięcia m.in. na zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków, a także na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych.

W Raporcie wskazano błędną ilość pomników przyrody w obszarze oddziaływania inwestycji. Wykazano tylko jeden pomnik oddalony od obszaru inwestycji o 1,65 km. W Inwentaryzacji stanowiącej załącznik do Raportu wskazane zostały natomiast wszystkie pomniki przyrody znajdujące się w obszarze oddziaływania inwestycji z jedynie szczątkową informacją, że inwestycja nie wpłynie na ich stan. W szczególności należy wskazać, że w minimalnej odległości 0,36 i 0,37 km od inwestycji znajdują się pomniki przyrody, o których Inwestor nie wspomina w Raporcie oraz nie przedstawia jakiegokolwiek analizy wpływu planowanej inwestycji na ich stan, ograniczając się jedynie do wspomnianej wyżej lakonicznej informacji zawartej w inwentaryzacji przyrodniczej, która to z samej nazwy zlicza i jedynie przedstawia stan istniejący.

Powyższe okoliczności poddają w zasadniczą wątpliwość rzetelność oraz spójność Raportu przedstawionego przez Inwestora. Jak wskazał zaś Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 2313/13 *raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, chociaż jest dokumentem prywatnym oraz opracowanym przez osoby posiadające wiadomości specjalne, to musi być jednak kompleksowy, spójny i rzetelny. Oznacza to, że raport musi uwzględniać wszystkie*

wymagania nałożone przez ustawodawcę w świetle przepisu art. 66, ponieważ jest kluczowym dowodem w tym postępowaniu administracyjnym. Także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II SA/Po 449/17, wyraźnie zaznaczono, że elementem postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia jest ocena oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko, która obejmuje weryfikację raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, uzyskanie i uwzględnienie uzgodnień i opinii, zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu, w tym rozpatrzenie uwag i zarzutów do raportu. Raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich możliwych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

Z kolei w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 903/20 powołując się na wcześniejsze orzecznictwo m.in. Naczelnego Sądu Administracyjnego, Sąd wyraźnie podkreślił, że raport stanowi istotny środek dowodowy, który organ obowiązany jest uwzględnić przy wydawaniu decyzji. Z uwagi na swój charakter raport powinien być oceniany przez organ w świetle wymagań stawianych środkom dowodowym na gruncie art. 75 i nast. k.p.a. Nadto, w orzecznictwie sądowym podkreśla się konsekwentnie, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań danego przedsięwzięcia. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, że raport w tym zakresie może zostać uznany za niespełniający wymogów ustawowych (por.: wyrok NSA z 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 2213/13, wyrok NSA z 26 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 2032/13) [...] Zadaniem organu prowadzącego postępowanie jest sprawdzenie zawartości raportu w kontekście spełnienia wymogów formalnych i merytorycznych. W szczególności organ powinien ustalić, czy opracowany raport zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko oraz informacji identyfikujących rodzaj i skalę skutków środowiskowych oraz społecznych.

Podkreślić należy także, że wskazane wyżej uchybienia i braki Raportu przedstawionego przez Inwestora znalazły potwierdzenie w przygotowanej na zlecenie Organu w toku prowadzonego postępowania ekspertyzie dotyczącej potencjalnego oddziaływania na środowisko oraz uciążliwości dla otoczenia planowanej fermy drobiu na

działce o nr ewid. gr. 258 obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie przygotowanej przez dr inż. Jerzy Kupca z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. W przygotowanej ekspertyzie wyraźnie podkreślono m.in następujące tezy:

1. *Sytuowanie Inwestycji w terasie zalewowej i dolinie rzeki Klukówka, jest dość ryzykownym przedsięwzięciem, dlatego że wraz ze spadkiem terenu, nasilają się spływy powierzchniowe, które przy uruchomieniu inwestycji będą niosły duży ładunek zanieczyszczeń wprost do rzeki. Osiągnięcie dobrego stanu wód może okazać się niemożliwe przy zwiększonej presji zanieczyszczeń ze strony tak dużego przedsięwzięcia jakim jest planowana Ferma. Funkcjonowanie intensywnej fermy brojlerów przy zwiększaniu skali produkcji może mieć konsekwencje w postaci degradacji elementów małej retencji i ograniczenia bioróżnorodności. Dolina rzeki Klukówki jest ważnym i przyrodniczo cennym korytarzem ekologicznym w regionie, który został uznany za obszar łącznikowy, czyli teren, który w środowisku pełni rolę różnej rangi kanałów przemieszczania się gatunków, osobników, wód, powietrza atmosferycznego.*
2. *Istotnym elementem w systemie przyrodniczym gminy Leśna Podlaska, jest blisko położony rezerwat przyrody „Chmielinne”, zlokalizowany w dolinie rzeki Klukówki. Negatywne oddziaływanie na jakość wód rzeki Klukówka może mieć destrukcyjny wpływ na funkcjonowanie rezerwatu i cały jego ekosystem.*
3. *Dolina rzeki Klukówki to teren o dużych walorach przyrodniczych i znacznej heterogeniczności krajobrazu. Tutaj mają swoją lokalizację najbardziej wartościowe fragmenty lasów liściastych: różne typy grądów, łągi olszowo-jesionowe i wiązowojesionowe, olsy, zarośla wierzb szerokolistnych. Łęg olszowo-jesionowy (kod siedliska: 91E0-3) należy do siedlisk priorytetowych i związany jest z siedliskiem wilgotnym Lasy występujące na tym terenie w większości należą do lasów ochronnych: wodochronnych lub nasiennych. Między nimi zachowały się najwartościowsze na terenie gminy fragmenty łąk wilgotnych i torfowisk niskich. W dolinie Klukówki występuje duża liczba gatunków chronionych i rzadkich, tutaj znajduje się większość spośród licznych istniejących i projektowanych pomników przyrody. [...] Grunty w okolicy analizowanej Inwestycji (brak danych kartograficznych dotyczących analizowanej działki) są gruntami chronionymi, przepuszczalnymi, podatnymi na infiltrację zanieczyszczeń w kierunku wód podziemnych. Długotrwała presja ze strony funkcjonującej Fermi brojlerów może przyczynić się do pogorszenia stanu jakości wód podziemnych oraz ich dostępności,*

ze względu na duży pobór wody. Dodatkowo gleby w tym rejonie należą do gleb kwaśnych. Depozycja niektórych związków azotu, emitowanych z rzeczowej Fermi, może pogłębiać ten stan.

- 4. Uciążliwa zabudowa inwentarska, zlokalizowana w dolinie rzeki Klukówka, przy tej skali produkcji, będzie oddziaływać intensywnie na wody rzeki oraz wody podziemne. Ponieważ rzeka jest naturalnym korytarzem ekologicznym, i nośnikiem substancji, w związku z tym będzie ona przenosiła zanieczyszczenia na rzeki wyższego rzędu, ale także na położony przy Klukówce rezerwat Chmielinne. Układy dolinne są ostoją bioróżnorodności, naturalnym korytarzem ekologicznym i stanowią ciągłość w wymianie informacji biologicznej. Powinny zostać niezagospodarowane, ze względu na półnaturalny ich charakter. Mało estetyczne budynki inwentarskie, które stanowią negatywną dominantę w ekstensywnym krajobrazie rolniczym, nie są pożądane w takim miejscu, ponieważ z nim kontrastują.*

Warto także podkreślić, że Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego w kierunkach rozwoju przestrzennego wskazuje zlewnię rzeki Klukówki jako projektowany obszar ochronny zlewni wód powierzchniowych i wskazanie, że gospodarowanie na terenie zlewni powinno uwzględniać eliminację ognisk zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych oraz wykluczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać i środowisko i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Dolina Klukówki wskazana jest w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego także jako ciąg ekologiczny wymagający utrzymania drożności i kształtowania ciągłości korytarzy ekologicznych (mapa - rys. 3 - powiązania przyrodnicze), obszar o nadrzędnej funkcji przyrodniczej (mapa - rys. 4 - kierunki rozwoju przestrzennego), projektowany obszar ochronny GZWP nr 224 jako ekologiczny obszar funkcjonalny rzek (mapa - rys. 6 - gospodarowanie zasobami naturalnymi), obszary priorytetowe zwiększenia retencji z uwagi na wskazanie w dolinie Klukówki obszarów suszy jako element zwiększenia odporności na niekorzystne zjawiska naturalne i wskazanie w retencji obszarowej mokradeł stałych i okresowych do działań stabilizacyjnych (mapa - rys. 8 - kształtowanie środowiska), obszar zlewni chronionej (mapa - rys. 16 – gospodarka wodno-ściekowa), obszar zagrożeń naturalnych ze wskazaniem na zagrożenie suszą i objęcie doliny strefą suszy (mapa - rys.18 - obronność i bezpieczeństwo publiczne).

Wobec tego należy wskazać, że obszar, na którym ma zostać zlokalizowana planowana inwestycja charakteryzuje się dużą wartością przyrodniczą, która może potencjalnie ucierpieć w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji. Niestety problematyka ta pozostaje poza zakresem oceny Raportu przedstawionego przez Inwestora.

Dodatkowo istotne znaczenie dla oceny wpływu proponowanego przedsięwzięcia na walory kulturowe gminy Leśna Podlaska ma przedstawiona w toku postępowania opinia Wojewódzkiego Konserwatora Ochrony Zabytków z dnia 2 lipca 2021 r. , w której treści wskazał on, że *Gmina Leśna Podlaska posiada niekwestionowane walory krajobrazowe, w których zabytki odgrywają podstawową rolę, a najlepszym przykładem tych wartości jest zespół Sanktuarium Leśniańskiego - zaprojektowany i zrealizowany, jako założenie przestrzenno-krajobrazowe w XVIII w., z wykorzystaniem wcześniejszych reliktyw. [...] Zespoły zabytkowe gminy posiadają utrwalone w świadomości społecznej ponadregionalne wartości historyczne i estetyczne, istotne dla polskiego dziedzictwa kulturowego w kraju i za granicą. Wartości te stanowią część tradycji i tożsamości narodowej, wynikającej z przywiązania Polaków do tradycji oraz osiągniętych przy jej pomocy sukcesów. [...] Wzmiankowane wyżej wartości wskazują na konieczność ich ochrony, nie tylko jako pojedynczych obiektów (zespołów), ale także w zakresie ich wzajemnych przestrzennych relacji. Dostrzegli tę konieczność autorzy Planu Rozwoju Województwa Lubelskiego, dostrzegli radni wojewódzcy przyjmując ten plan do realizacji.*

Oceniając wpływ planowanej inwestycji na stan istniejący Konserwator wyraźnie wskazał zaś, że *wprowadzenie w historycznie ukształtowany przyrodniczo-kulturowy krajobraz przemysłowych ferm produkcyjnych (np. drobiu) może ten układ całkowicie zniszczyć lub w sposób istotny przekształcić. Może obniżyć kulturowe i religijne znaczenie Leśnej Podlaskiej, spowodować całkowitą marginalizację gminy pod względem turystycznym, oświatowym i społecznym.*

Wskazane wyżej wątpliwości i zastrzeżenia dotyczące wpływu planowanej inwestycji na dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze Gminy Leśna Podlaska podnoszone przez podmioty posiadające profesjonalne kwalifikacje we wskazanych obszarach, tj.: odpowiednio autora przywołanej ekspertyzy będącego doktorem nauk przyrodniczych oraz wojewódzkiego konserwatora ochrony zabytków wyraźnie pokazują, że problematyka ta powinna zostać kompleksowo omówiona w przedstawionym, przez Inwestora Raporcie dotyczącym przedmiotowej inwestycji, w szczególności ze wskazaniem jak ma on zamiar ograniczać i zapobiegać tego typu negatywnym oddziaływaniom.

W treści zaprezentowanego Raportu nie znalazły się jednak tego typu analizy, co jednoznacznie wskazuje, że zawiera on istotne braki merytoryczne w zakresie wpływu planowanej inwestycji na dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze gminy oraz planowanego ograniczenia ewentualnych negatywnych oddziaływań planowanej inwestycji na te wartości.

Biorąc zatem pod uwagę przywołane orzecznictwo sądów administracyjnych, które jednoznacznie i jednolicie wskazuje, że to na Inwestorze spoczywa ciężar przedstawienia rzetelnego, spójnego i kompleksowego raportu o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowiskowo, który spełnia wszystkie wymagania nałożone przez ustawodawcę w świetle przepisu art. 66 ww. ustawy środowiskowej oraz fakt, że w realiach niniejszej sprawy Inwestor nie wywiązał się z tego obowiązku (Raport zawiera istotne braki merytoryczne nie odnosząc się do niekorzystnych dla planowanej inwestycji uwarunkowań w zakresie konieczności ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego), Organ nie ma możliwości w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa wydać decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowej inwestycji.

Konflikty społeczne

Przepis art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko zobowiązuje Inwestora do dokonania analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.

Na stronie 78 Raportu, Inwestor stwierdza, że *„na dzień wykonania opracowania inwestor nie spotkał się ze sprzeciwem społecznym odnośnie planowanej przez siebie inwestycji ze strony okolicznych mieszkańców. Inwestor dbając o utrzymanie dobrych relacji w przyszłości z mieszkańcami wsi chętnie odniesie się do uwag oraz udzieli wyczerpujących odpowiedzi na wszystkie ewentualne wątpliwości”*.

Dokonanie analizy możliwych konfliktów społecznych, nie może w ocenie Organu, ograniczyć się jedynie do teoretycznego rozważania ich potencjalnego wystąpienia. Załączona do wniosku dokumentacja, w szczególności Raport nie potwierdza aby Inwestor przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w jakikolwiek sposób poinformował mieszkańców o zamiarze budowy fermy. Dokumentacja nie zawiera np.: protokołu ze spotkania z mieszkańcami w sprawie zamiaru budowy, pisma informującego Sołtysa Sołectwa czy też Radnego miejscowości Bukowice ani jakichkolwiek

innych form przekazania informacji i zasięgnięcia opinii w sposób zwyczajowo przyjęty. Można więc uznać za prawdziwe stwierdzenie Inwestora, iż nie spotkał się ze sprzeciwem społecznym ale tylko dlatego, że nie dokonał starań aby społeczeństwo o swoich planach w ogóle poinformować. Uzewnętrzniona aktywność mieszkańców świadczy o ich pełnym zaskoczeniu planowaną inwestycją, czego wyrazem są liczne sprzeciwy, akcje protestacyjne i zainicjowane reportaże telewizyjne.

W toku prowadzonego postępowania do Organu wpłynęło 241 sprzeciwów, oraz pisma protestacyjne z podpisami około 1000 osób. Co istotne, w toku prowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa, nie wpłynęło ani jedno pismo popierające inwestycje w proponowanej lokalizacji.

W sprawie interweniowało na wniosek mieszkańców Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Poseł na Sejm PR oraz Wojewódzki Konserwator Zabytków. Z inicjatywy mieszkańców TVP wyemitowała reportaż na temat planowanej inwestycji.

Inwestor na początkowym etapie procedowania sprawy, w odpowiedzi na zaproszenie Przewodniczącej Rady, wziął udział w obradach VI Sesji Rady Gminy która odbyła się 31 maja 2019 r. omawiając inwestycje i odpowiadając na pytania Radnych oraz Wójta. Następnie konsekwentnie odmawiał wypowiedzenia się w sprawie i udzielania komentarzy, co stoi w jaskrawej sprzeczności z cytowanym powyżej twierdzeniem jakoby Inwestor chętnie udzielał wyczerpujących odpowiedzi związanych z wątpliwościami dotyczącymi planowanej inwestycji. Zauważać w tym miejscu należy, że Inwestor na każdym etapie postępowania miał zapewniony dostęp wglądu do akt z czego korzystał tak sam jak również przez Pełnomocnika i mógł do sprawy się odnieść.

Z uwagi na ilość zgłoszonych sprzeciwów i różnorodność poruszanych spraw, Organ na potrzeby uzasadnienia, dokonał segregacji zgłoszonych problemów tematycznych według następujących kategorii:

- 1) aspekty środowiskowe: emisja odorów i zanieczyszczeń do powietrza; zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych; brak informacji o zagospodarowaniu pomiotu (brak przedwstępnych umów z potencjalnymi odbiorcami);
- 2) aspekty gospodarcze: zagrożenie funkcjonowania małych gospodarstw rolnych; negatywny wpływ na glebę i uprawy; brak planu nawożenia, brak jednoznacznej informacji o zagospodarowaniu pomiotu; spadek cen gruntów i nieruchomości;
- 3) aspekty społeczne: pogorszenie jakości zdrowia i życia; pogorszenie dróg i bezpieczeństwa oraz wzmożony ruch; zagrożenie epidemiologiczne dotyczące

zdrowia ludzi jak ich zwierząt gospodarczych; zagrożenie dla miru rodzinnego; marginalizacja terenów gminy w obszarze osadnictwa;

- 4) aspekty kulturowe: zagrożenia dla pomników przyrody i rezerwatu Chmielinne, zagrożenia dla zabytków, wpływ na rozwój turystyki w gminie i ruch pątniczy.

W toku postępowania, Organ wyjaśniał protesty zgodnie z Wyrokiem Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 16 września 2014 r., I SA/Bk 316/14 - stwierdzającym, iż w sytuacji stawiania zamierzeniu inwestycyjnemu konkretnych zarzutów popieranymi dowodami i podnoszenia istotnych dla oceny oddziaływania na środowisko okoliczności - należy je wyjaśnić i nie można w takiej sytuacji uznać, by celem protestów było nieuzasadnione zablokowanie inwestycji.

Do Organu wpłynęły także wnioski od Stron postępowania oraz mieszkańców o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w przedmiotowej sprawie. W tym miejscu należy podnieść, iż stosownie do przepisu art. 36 przywołanej ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w przedmiotowej sprawie nie było obligatoryjne. Organ ocenił, iż rozprawa administracyjna nie mogła wpłynąć na przyspieszenie lub uproszczenie postępowania z uwagi na fakt, iż po pierwsze: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białej Podlaskiej postanowieniem z dnia 20 lipca 2021 roku, znak: SKO.4020.0C/652/21, wyznaczyło termin załatwienia sprawy do dnia 15 września 2021 r., po drugie załatwienie sprawy wymagało dokonania przed wydaniem decyzji stosownych ustaleń i zawiadomień a po trzecie zaś w przedmiotowym postępowaniu zagwarantowano szeroki udział społeczeństwa zgodnie z przepisami u.i.o.ś.

Biorąc pod uwagę argumenty dotyczące niespójności i nierzetelności przedawnionego przez Inwestora Raportu, a także brak analizy wpływu emitowanych substancji odorotwórczych na zdrowie i jakość życia okolicznych mieszkańców, fakt sprzeciwu lokalnej społeczności nie może pozostawać poza orbitą oceny Organu prowadzącego postępowanie.

Według treści Raportu przeprowadzona analiza oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko zakłada, że wszelkie uciążliwości, związane z prowadzeniem działalności, będą się zamykać w granicach terenu, do którego Inwestor posiada tytuł prawny. Oczywiście jest jednak, że nie ma możliwości zamknięcia uciążliwości zapachowych w danych granicach nieruchomości, będą one odczuwalne w dalszej odległości niż w granicach terenu. W związku z tym, co

zrozumiałe, wiąże się to z konfliktami społecznymi, które zostały pominięte w Raporcie.

W tym miejscu należy wskazać, iż w uzasadnieniu Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 lutego 2015 r. II SA/Go 4/15 podniesiono w szczególności, iż organy prowadzące tzw. postępowania środowiskowe mają obowiązek sprawdzenia informacji przesyłanych przez mieszkańców dotyczących występowania w obrębie oddziaływania planowanej Instalacji. Istotą postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zabronienie realizacji wszelkich przedsięwzięć, które oddziałują w jakikolwiek sposób na środowisko, ale rozpoznanie wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i dopiero na tej podstawie określenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko, a następnie warunków likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń. W niniejszym postępowaniu Organ przeprowadził procedurę oceny oddziaływania na środowisko i uzyskał wymagane prawem uzgodnienia i opinie, a zgłaszane uwagi przez uprawnione organy, zostały uwzględnione w samej decyzji.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym zabranych uwag mieszkańców wynika, że Inwestor w przedstawionym Raporcie nie zastosował zasad wynikających z przepisu art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.), tj. „zasady przezorności” oraz „zasady prewencji”, w myśl której jeżeli coś złego może się stać, należy traktować to tak jakby wydarzyło się na pewno. W przesłanych do Organu uwagach przytoczone zostały argumenty przeciwników budowy tej inwestycji poprzez wskazanie możliwości wystąpienia degradacji lokalnych dróg, zapylenia, hałasu oraz spadku poziomu wód gruntowych. Przy czym ustawodawca nie wymaga aby organ miał pewność co do zagrożenia wynikającego z braku zastosowania zasady przezorności – wystarczy prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia dla środowiska. Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Zarówno zagrożenia wynikające ze wzmożonego ruchu transportowego (zanieczyszczenie powietrza, hałas, wzrost niedrożności komunikacyjnej) jak i zagrożenie ekologiczne związane z negatywnym oddziaływaniem inwestycji na poziom wód gruntowych i powierzchniowych wskazują, iż zagrożenie dla środowiska jakie może przynieść planowana inwestycja, jest wysoce prawdopodobne.

Zgodnie z przepisem art 6 ust. 1 ww. ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska - kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu (tzw. zasada prewencji).

Z kolei w myśl art. 6 ust. 2 tej ustawy, kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze (tzw. zasada przezorności). Adresatem przedmiotowej normy (zasady przezorności) jest ten podmiot, który podejmuje działalność, nie zaś organ administracyjny. Zasada przezorności odnosi się więc do działalności podejmowanej w sytuacji, gdy skutki takiej działalności nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Nie budzi wątpliwości, iż gwarancji zapewnienia najmniejszej uciążliwości przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie i życie człowieka, nie można rozpatrywać wyłącznie z punktu widzenia regulacji prawnych zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, ale należy postrzegać je całościowo, uwzględniając przede wszystkim przepisy szczególne związane z realizacją już konkretnego procesu inwestycyjnego.

W tym miejscu należy jednoznacznie wskazać, iż realizacja planowanego przedsięwzięcia wpłynie negatywnie na środowisko naturalne. Jej powstanie wpłynie na zagrożenie wód gruntowych i powierzchniowych. Dodatkowo spowoduje osuszanie przylegających terenów co w konsekwencji doprowadzi do dewastacji środowiska naturalnego. Tak znaczne obniżenie poziomu wody jest sprzeczne z zasadą troski o dobro wspólne i racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi. Należy mieć na uwadze także przyszłość kolejnych pokoleń aby mogły żyć bez obawy, że zabraknie im wody pitnej.

Organ podkreśla, iż najważniejszym elementem w środowisku jest człowiek. Należy tak lokować tego typu inwestycje aby było to nieuciążliwe dla społeczeństwa i środowiska. Jak wspomniano w uzasadnieniu, inwestycja ta budzi sprzeciwy społeczne, czego dowodem są protesty. Powstanie tej inwestycji obniży atrakcyjność spokojnej miejscowości a nieruchomości stracą na wartości. Wyjazd mieszkańców oraz brak napływu nowych spowoduje zastój w rozwoju Gminy z uwagi na spadek wpływów z podatków oraz subwencji oświatowej. Są to również wartości, które należy brać pod uwagę przy wydawaniu decyzji środowiskowej. Człowiek, jego warunki i komfort bytowania, jest wartością nadrzędną, którą należy każdorazowo brać pod uwagę przy analizie uwarunkowań środowiskowych danej inwestycji.

Realizacja inwestycji kosztem uciążliwości dla całej społeczności, zaburzenie dotychczasowej formy bytowania mieszkańców oraz nadmierna eksploatacja wód podziemnych są sprzeczne z zasadą zrównoważonego rozwoju i sprawiedliwości społecznej.

Zasada przezorności, o której mowa powyżej, odnosi się do działalności podejmowanej w sytuacji, gdy skutki takiej działalności nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Nie budzi wątpliwości, iż gwarancji zapewnienia najmniejszej uciążliwości przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie i życie człowieka, nie można rozpatrywać wyłącznie z punktu widzenia regulacji prawnych zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Zasada ta, ustawowo uregulowana, powinna być postrzegana całościowo, jako regulacja szczególna związana z realizacją danego przedsięwzięcia, konkretnego procesu inwestycyjnego. W tym przypadku wszelkie okoliczności prawne i faktyczne przemawiają za tym, iż planowana inwestycja może przynieść nieodwracalne skutki dla środowiska naturalnego, wpłynie negatywnie na komfort życia mieszkańców.

Przy czym należy wyraźnie podkreślić, iż podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia nie są protesty i niezadowolenie mieszkańców. Taka postawa społeczna wynika z uzasadnionych obaw i argumentów. Protesty te są skutkiem rzeczywistych obaw społeczności lokalnej o stan środowiska naturalnego oraz negatywnych zmiany jakie ta inwestycja przyniesie dla zdrowia, spokoju i komfortu mieszkańców, o czym była mowa powyżej. Tutejszemu Organowi znane jest orzecznictwo sądów administracyjnych wskazujących, iż protesty mieszkańców nie są podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji. Tych protestów nie można jednak sprowadzić do samego faktu niezadowolenia mieszkańców z powodu planowanej inwestycji. Gmina Leśna Podlaska jest małą jednostką samorządu terytorialnego. Mieszkańcy gminy doskonale znają swoje środowisko, warunki, tradycję oraz uwarunkowania lokalne. Nie są nieprzychylni powstawaniu nowych inwestycji co do zasady. W tym przypadku ich obawy są uzasadnione i mają głębokie i rzeczywiste umocowanie. Zakłócenia w środowisku naturalnym oraz w spokoju bytowania okolicznych mieszkańców, jakie będzie niewątpliwie skutkiem działania planowanej inwestycji, przyniesie nieodwracalne zmiany. Przepisy prawa powszechnie obowiązujące dają swobodę prowadzenia działalności gospodarczej przy poszanowaniu przepisów związanych z ochroną środowiska. Ten ostatni wymóg nie może być rozpatrywany w oderwaniu od człowieka, komfortu, spokoju jego bytowania, poszanowania zastanych już rozwiązań oraz stanu infrastruktury.

W tym miejscu warto wskazać, iż w jednej z uwag zawartych w sprzeciwie mieszkańców Bukowic zawarta została informacja o potencjalnym możliwym zakazie hodowli drobiu przyzagrodowego w przypadku wystąpienia na terenie gminy ptasiej grypy. W ocenie Organu wyrażona obawa ma swoje uzasadnione podstawy. W okresie

wystąpienia na terenie Gminy Leśna Podlaska świńskiej grypy (ASF) zapadła decyzja o wybiciu trzody chlewnej i wprowadzeniu drastycznych przepisów bioasekuracyjnych faktycznie eliminujących możliwość przyzagrodowego chowu trzody. Wystąpienie na terenie Gminy ptasiej grypy może realnie doprowadzić do pozbawienia mieszkańców możliwości przyzagrodowego chowu drobiu, tym samym wyrażony sprzeciw należy uznać za zasadny.

Organ wydający niniejszą decyzję środowiskową, jak też każdą inną decyzję wywołującą znaczące skutki dla lokalnej społeczności, poza oczywistą realizacją powszechnie obowiązujących przepisów prawa, zobowiązany jest również do oglądu całokształtu sytuacji społeczno-ekonomicznej gminy i jej mieszkańców. Żadna bowiem decyzja nie jest wydawana w próżni ale rodzi realne konsekwencje nie tylko dla przyrody, lecz również dla człowieka, który jest elementem środowiska. Rodzi również konsekwencje ekonomiczne dla całej społeczności lokalnej oraz jednostki samorządu terytorialnego. Gmina Leśna Podlaska jako jednostka samorządu terytorialnego posiada powierzchnię 98 km² oraz 4272 mieszkańców. Średnia gęstość zaludnienia jest wysoka i wynosi 44 mieszkańców/ km² co plasuje Gminę na 5 miejscu w Powiecie Bialskim. Dodatkowo Gmina bezpośrednio graniczy z miastem Biała Podlaska, co generuje znaczące zainteresowanie osadnictwem mieszkaniowym. W latach 2016 - 2020 Organ wydał 223 decyzje o warunkach zabudowy a pozwolenia budowlane uzyskało 177 inwestorów. Ilość wydawanych decyzji stale wzrasta. Systematycznie i w dużej ilości następują podziały nieruchomości z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową również przy ul. Łosickiej w Leśnej Podlaskiej, a więc w bliskiej odległości planowanej inwestycji. Podobne zainteresowanie osadnictwem widoczne jest w miejscowości Bukowice.

Wszystkie powyższe okoliczności wskazują jednoznacznie, iż planowane przedsięwzięcie zaburzy zarówno stan środowiska naturalnego (przyrody), jak też jego immanentną część, jaką jest struktura społeczno-ekonomiczna, utrwalona i mająca zakorzenienie w społeczności lokalnej.

Nadto należy podnieść, iż Gmina Leśna Podlaska, jak zostało to już powyżej wskazane, stanowi cenną bazę zabytków kultury materialnej, przyrodniczej i kultu religijnego. Szczególne znaczenie i wpływ na te elementy ma gospodarka wodna, co do której Raport opiera się na niewłaściwych danych i podaje zaniżone wartości. Określona w ustawie zasada przezorności zobowiązuje Organ wydający decyzję do szczególnego zwrócenia uwagi na aspekty zagrażające środowisku w szerokim kontekście. Organ zauważa, że pobór wody w ilości przewidywanej w Raporcie a tym bardziej w ilości

wyliczonej prawidłowo, może pośrednio i bezpośrednio zagrozić nie tylko środowisku naturalnemu doliny Klukówki, lecz również zabytkom sakralnym. Sanktuarium Matki Bożej Leśniańskiej w Leśnej Podlaskiej, ośrodek kultu ponadregionalnego a jednocześnie obiekt wpisany do prowadzonego przez Konserwatora rejestru zabytków, ustawiony jest na palach dębowych jako fundamentach utrzymujących całą konstrukcję budowlaną. Pale dębowe muszą być stale utrzymywane w należytej wilgotności. Decyzja administratorów Sanktuarium w latach 90- tych o osuszaniu fos okalających świątynie doprowadziła w konsekwencji do pęknięcia ścian Bazyliki. Wiedza to jest powszechna i znana społeczności lokalnej, natomiast Organ nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi te fakty z uwagi na to, że administratorzy nie prowadzili w tym zakresie dokumentacji.

Odnosząc się do otrzymanych opinii właściwych Organów, zaznaczyć należy iż Organy opiniujące merytorycznie nie odniosły się w żaden sposób do przedłożonej przez Wójta Gminy Ekspertyzy (kontraportu), ograniczając się jedynie do zacytowania pisma Pełnomocnika Inwestora dotyczącego uwag do Ekspertyzy - Postanowienie RDOŚ w Lublinie z dnia 3 marca 2021 r. Ponadto strona postępowania w uwagach do konsultacji wskazała na zawartą w opinii PPIS w Białej Podlaskiej informację że sporządzona Ekspertyza jest jedynie "opracowaniem czysto teoretycznym, opartym na danych literaturowych i doniesieniach medialnych". Jest to tylko powtórzenie treści pisma Pełnomocnika Inwestora, bez merytorycznego odniesienia się do zarzutów zawartych w Ekspertyzie.

Rozpatrując całokształt materiału dowodowego, jak również szeroki kontekst społeczny i środowiskowy sprawy, Organ jednoznacznie odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie fermy drobiu wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach o nr ewid. gr. 258, obręb Bukowice, gmina Leśna Podlaska, powiat bialski, województwo lubelskie*. Poza wskazanymi w uzasadnieniu błędami Raportu i opinii właściwych Organów, sama lokalizacja przedsięwzięcia z punktu widzenia środowiskowego, społecznego i ekonomicznego Gminy nie jest właściwa. W całym okresie prowadzonego postępowania Inwestor posiadał prawo wglądu do akt, z którego to prawa korzystał. Dodatkowo Raport przygotowany został przez uprawnionego autora, a sam Inwestor działał przez profesjonalnego Pełnomocnika. Tym samym Organ uznaje, że Inwestor wypowiedział się ostatecznie we wszystkich sprawach związanych z prowadzonym postępowaniem, a jego czynny udział w tym postępowaniu, jak też pozostałych Stron, został przez Organ zagwarantowany, stosownie do obowiązujących przepisów K.p.a.

Biorąc powyższe pod uwagę wydanie niniejszej decyzji jest zasadne i należało orzec jak w sentencji.

WÓJT
Paweł Kazimierski

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej, za pośrednictwem Wójta Gminy Leśna Podlaska w terminie 14 dni licząc od daty jej doręczenia.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu, tj. organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniami wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.
4. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody należy dołączyć do wniosku na realizację przedsięwzięcia. Wniosek ten powinien być złożony nie później niż przed upływem czterech lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna (art. 72 ust. 3 i 4 w/cyt. ustawy). Termin ten może ulec wydłużeniu o dwa lata, jeśli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Inwestora
2. Strony postępowania według wykazu
3. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białej Podlaskiej
3. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie
4. Marszałek Województwa Lubelskiego

